

رهنگدانه‌وی فه‌سه‌فه‌ی ئایینی یارسان
له
چوارینه‌کانی بابا تاهیری ئوردا

فه‌همی کاکه‌یی

بابا تاهیری هه‌مه‌دانی

بابا تاهیری هه‌مه‌دانی، بابا تاهیری عوریان، یان بابا تاهیری لور؟

خداوندا بفریاد دلم رس
 کس بیکس تۆنی مو مانده بیکس
 همه گویند طاهر کس نداره
 خدا یار منه چه حاجت کس [1]

له‌م چوارینه‌یه‌دا به ئاشکرا و له زمانی خودی و یژه‌ره‌که‌وه، بۆمان دهرده‌که‌ویت که ئەم زاته گه‌وره‌یه‌ی باسی ده‌که‌ین ناوی تاهیره. تاهیر ئەگەر چی ناویکی زاهیر و ئاشکرای ئەم شاعیره‌یه، به‌لام له هه‌مان کاتدا و به واتا کوردییه‌که‌ی که ده‌بیته به (پاک) هیمایه‌کی باتنی و شاراو‌دی هه‌یه، به‌وه‌ی ده‌مانباته‌وه سهر یه‌کیک له کۆله‌که هه‌ره گرنگه‌کانی ئایینی یارسان. له ده‌فته‌ری یاریدا هاتوه:

یاری چار چیوه‌ن باوه‌ری وه جا
 پاکی و راستی و نیستی و په‌دا [2]

پاکی لی‌ره‌دا به شیوه‌یه‌کی موته‌لق گوتراره و مانایه‌کی گشتی ده‌دات و زاهیر و باتن ده‌گریته‌وه، بۆیه له مانا تایبه‌تییه‌که‌ی درباز ده‌بیته سهر پاکی و چاکی هزر و گوفتار و په‌فتار. ئەم بنه‌مایانه سی کۆله‌که‌ی گرنگی فه‌لسه‌فه‌ی ئایینی زهرده‌شتین. له‌به‌ر ئەمه بیه‌ووده نییه که ئەم سوفییه مه‌زنه ناوی تاهیر بیته و به هۆی ئەم ناوه‌وه دوو جه‌مسهری گرنگی هه‌ردوو ئایینی زهرده‌شتی و یارسان بگه‌یه‌نیته یه‌ک.

پیشوه‌ندی ئەم ناوه به پێی زمان و کات و شوین به‌م جو‌ره گوتراره: بابا له ئی‌رانزه‌مین، بابا له لایه‌ن ئاخیه‌هرانی کرمانجی خواروو، هه‌روه‌ها باوه له لایه‌ن ئاخیه‌هرانی ماچۆ و که‌له‌وپی و خه‌لکی گه‌رمیان. که ئەمه‌ی دوا‌ییان، (مه‌به‌ست له باوه‌یه) پله و پایه‌ی تو‌یژیکی ئایینی‌شه له لای یارسانیه‌کان، بۆیه دووری نابینم که باوه گور‌گور‌پیش پیاو‌چاکیکی یارسانی بیته و خه‌لکی که‌رکووک و ناوچه‌کانی ده‌ورو‌به‌ری هه‌ر به‌و ناوه‌وه په‌نای بۆ ده‌بن [3]:

باوه گور‌گور‌ به گور‌ هاتم بۆ کور‌ هاتم.

د. محمد نووری عارف ئیژیته: هه‌ندی که‌س ئەلین (بابا) یه‌کیکه له ناو‌نیشانه زور باشه‌کانی به‌ره‌ی به‌کتاشیه و به‌و هۆیه‌وه بابایان داناوه به یه‌کی له سو‌فییه‌کانی به‌کتاشیه و دووریان کردۆته‌وه له (ئه‌هلی حه‌ق‌قه) ... هتد [4]، به‌لام به‌پریزان

نه‌یانفه‌رموو‌ه ئه‌وانه‌ی ئه‌م باسه‌یه‌یان کردوو‌ه کین و هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کیشی بو ئه‌م قسه‌یه ده‌ستیشان نه‌کردوو‌ه.

له راستیدا هیچ جیاوازییه‌ک نییه له نیوان ئه‌وه‌ی بابا تاهیر سه‌ر به به‌کتاشیه‌کان بی‌ت یان یارسانیه‌کان (که لی‌رده‌دا د. محمه‌د به ئه‌هلی حه‌ق‌قه ناویان ده‌بات)، چونکه سولتان سه‌اک دوای (100) سال له نۆژه‌نکردنه‌وه و ئاشکراکردنی ئایینی یارسان، زاتمییوانی حاجی به‌کتاش بووه و ئه‌مه‌ی دوایی ریبازی به‌کتاشیه‌ی دامه‌زراندوو‌ه [5]. حاجی به‌کتاش دۆنی (داود که‌وه‌سوار) بووه، که یه‌کیکه له هه‌فته‌ن و ئه‌مه‌شیان ئه‌لقه‌یه‌که له ئه‌لقه‌کانی پیاوچا‌کانی یارسان .

زمانی که داود عوض کرد دون

ببکتاش آمد دوباره برون

که بکتاش بد داود از جسم و جان

بشد ذات سلطان بر او میهمان [6]

کوردیه‌که‌ی:

کاتی که داود دۆنی خۆی گۆری

حاجی به‌کتاش بوو نه‌مچار که نۆری

به‌کتاش داود بوو هه‌م له‌ش و هه‌م گیان

زاتی شاسولتان لیبی بوو به میوان

باوه تاهیر چه‌ند پاشناو (نازناو) ی‌کیشی هه‌یه، وه‌ک: هه‌مه‌دانی و عوریان و هه‌روه‌ها لوپ، که ئه‌مه‌ی دوایی له سه‌رچاوه نووسراوه‌کاندا به‌ر چاو ناکه‌وی‌ت، به‌لام بی‌گومان بناغه‌یه‌کی هه‌یه. باوه تاهیر پیبی گوتراوه هه‌مه‌دانی چونکه له هه‌مه‌دان ژیا‌نی به‌سه‌ر بردوو‌ه و له‌وی‌ش کۆچی داویی کردوو‌ه و مه‌زارگه‌که‌شی هه‌ر له‌وییه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوه تاهیر له‌م جیهانه‌دا هیچ مو‌لک و مالیکی نه‌بووه و ویرانه‌یه‌کیشی نه‌بووه ئۆقره‌ی تیدا بگری‌ت و به‌شه‌و و به‌رۆژ هه‌ر به‌کیوانه‌وه بووه، نازناوی عوریان (پووت) ی‌شی وه‌رگرتوو‌ه؛ عوریان به‌مانای بی‌به‌ش له‌مالی دنیا، له‌سامان و له‌دارایی. ئه‌م نازناوی (عوریان) ه‌ نازناوی (زاهیر - دنیا) ییه، نه‌ک (باتن - ئایینی) ی بی‌ت، چونکه عوریان به‌مانا مه‌زه‌به‌ی یان عیرفانییه‌که‌ی، به‌که‌سیک ده‌گوتری‌ت پی‌شتر زاتیکی پی به‌خشرابی‌ت (یارسانیه‌کان ده‌لین: به‌شی درابی‌ت. واته له‌زاتی خوایی به‌شی هه‌بی‌ت) پاشان ئه‌و زات (به‌ش) هی لی وه‌رگیرابی‌ته‌وه؛ یانی له‌و زاته پووت کرابی‌ته‌وه.

ورا كرد عورىان و خالى بماند

هر آنچه باو داد از وی ستاند [7]

كوردىيەكەي:

رووتى كردهۋە و بەتال مایهۋە

هەرچى دابووی ئیى سترایهۋە

لكاندنى نازناو يان پاشناوى لور بە بابا تاهیرهۋە رەنگە لە سۆنگەى ئەۋەۋە بىت چوارىنەكانى خۆى بە زاراۋەى لورى نووسىيىت، هەرۋەها لەبەر ئەۋەى يەكك بوۋە لە يارانى شاخۆشىنى لورستانى، كە موژدەھيىنەرى ئايىنى يارسان بوۋە و زۆربەى يارانى ئەم يان لورستانى بوون يان لە جىگاكانى دىكەۋە بۆ لورستان چوون و سەريان بەو ئايىنە سپاردوۋە. بەلام لە سەرچاۋەكاندا باس لەۋە ناكريت بابا تاهير لە لورستان لەدايك بوويىت، لە يەكك لەۋ سەرچاۋانەدا كە ئەۋيش (راحة الصدور)، باس لەۋە دەكرىت كە لە ھەمەدان لەدايك بوۋە.

لەدايكبوونى

تاكوو ئىستا بەلگەيەكى برۋاپىكراوى ئەوتۆ بەدەستەۋە نىيە، كە سالى لەدايكبوونى بابا تاهير دەستنيشان بكات و باسى چۆنيەتى ژيان و رۆژگارى ئەو بكات. ئەۋەى بۆ ئەم مەبەستە كراۋەتە سەرچاۋە ھەندىك بەلگەى دەماۋدەمن، ۋەك:

"راۋەندى" خاۋەنى كتيبي "راحة الصدور" دەربارەى بابا تاهير دەگيرىتەۋە و دەليت: "كاتى توغرول بەگ دىتە ھەمەدان سى كەس لە پياۋچاكان بەسەر كيوى خدرەۋە دەبن؛ بابا تاهير، بابا جەعفر و ھەمشادە. كاتى سولتان دەيانىيىت لەشكرەكەى رادەگرىت و پيادە دەبيت. پاشان لەگەل ۋەزىرەكەيدا "ئەبو نەسرى كندرى" دەچن بۆ لايان و دەستيان ماچ دەكەن. بابا تاهير ھىندىك رادەمىنىت و ئەۋجا روو دەكاتە سولتان و پيى دەليت: ئەى تورك بەتەماى لەگەل ئەم خەلقى خوايە چى بكەيت؟ سولتان دەليت: ئەۋەى تۆ دەيفەرموويت. بابا تاهير دەليت: خودا دەفەرموويت (إن الله يأمر بالعدل و الإحسان). سولتان دەست دەكات بە گريان و دەليت: بەلى وا دەكەم. بابا تاهير دەستى دەگرىت و دەليت: ليت قبول كردم؟ سولتان دەليت: بەلى. پاشان بابا تاهير لوولەى شكاوى مەسىنەيەك "كە چەندىن سال دەستنويزى بەو مەسىنەيە گرتبوو، پاشان لوولە شكاۋەكەى كردبوۋە پەنجە" لە پەنجەى خۆى

ده‌ردینیت و ده‌یکاته په‌نجه‌ی توغ‌رول به‌گ و ده‌لیت: قه‌له‌مره‌وی پاشایه‌تیم ئاوا کردیته په‌نجه، برۆ و دادپه‌روه‌ر به."

هه‌ندی‌ک لیکۆله‌روه‌ه به‌پیی ئه‌م قسه‌یه‌ی راوه‌ندی و به‌له‌به‌رچاوگرتنی ئه‌وه‌ی که سه‌فه‌ری توغ‌رول به‌گ بۆ هه‌مه‌دان له‌ ساڵه‌کانی 447-450 ی هه‌جری قه‌مه‌ریدا بووه و له‌م نه‌قله‌ ئیشاره‌ت به‌ ده‌ورانی پیری بابا تاهیر ده‌کریت، وای بۆ ده‌چن که بابا له‌ دواساڵه‌کانی سه‌ده‌ی چواره‌می هه‌جری قه‌مه‌ری له‌ هه‌مه‌دان هاتیبیته‌ دنیاوه و له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی پینجه‌مدا ناوبانگی ده‌رکردیته‌.

میرزا مه‌هدی خانی که‌وکه‌ب له‌ گوتاریکدا له‌ گوڤاری (مجمع آسیای بنگاله) ژماره 2ی ساڵی 1904ی زایینی، به‌ پیی چوارینه‌یه‌کی بابا تاهیر، ساڵی 326ی هه‌جری قه‌مه‌ری بۆ له‌دایکبوونی ئه‌و ده‌ستنیشان کردووه. ئه‌و چوارینه‌یه‌ش به‌م جوهره‌یه:

مو آن بحرم که در ظرف آمدستم

چو نقطه بر سر حرف آمدستم

بهر ألفی ألف قدی بر آيو

ألف قدم که در ألف آمدستم

به‌ پیی لیکدانه‌وه‌ی پیتی ئه‌بجهدی وشه‌ی "بحر" که‌یه‌کسانه‌ به‌ وشه‌ی "دریا" - به‌ رینووسی فارسی- و وشه‌ی "ألف قد" و وشه‌ی "طاهر" هه‌ر یه‌که‌ و ده‌کاته (215)، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل "ألف" کۆبکریته‌وه‌ که‌ ئه‌میشیان یه‌کسانه‌ به‌ (111) ئه‌و کاته‌ کۆی هه‌ردووکیان ده‌کاته (326)... [8]

له‌ "مجمع الفصحاء" دا هاتوووه؛ بابا تاهیر به‌ر له‌ ساڵی 410ی هه‌جری، کۆچی کردووه... [9]

مامۆستا "علاء‌الدین سجادی" یش ئه‌و چوارینه‌یه‌ی به‌ پیی گوتاره‌که‌ی میرزا مه‌هدی خان بۆ هه‌مان مه‌به‌ست هه‌ناوه‌ته‌وه‌ و پاشانیش مامۆستا ده‌فه‌رمویته‌: شیعره‌که‌ مه‌ته‌لیکی گرانه‌... [10]

د.مارف خه‌زنه‌دار ده‌لیت: ئه‌م دوو به‌یته‌ نه‌ینی و موعه‌ممایه‌کی زۆری تیدایه، یه‌کیکه‌ له‌ شیعره‌ داخراوه‌کانی ئه‌ده‌بی کوردی [11] و دوا‌ی ئه‌وه‌ش به‌ پیی بۆچوونی خۆی شیعره‌که‌ لیکه‌داته‌وه‌.

به‌ بۆچونی من ئه‌م چوارینه‌یه‌ هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ ساڵی له‌دایکبوونی بابا تاهیره‌وه‌ نییه‌. ئه‌و لیکدانه‌وه‌یه‌ی میرزا مه‌هدی خانی که‌وکه‌ب که‌ ده‌لیت گوایه‌ بابا تاهیر له‌ ساڵی 326ی هه‌جری قه‌مه‌ری هاتیبیته‌ دنیاوه‌ دووره‌ له‌ راستیه‌وه‌، ئه‌ویش

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بابا تاهیر یه‌کیک بووه له گه‌وره‌پیاوانی یارسان و له یارانی موباره‌ک شای لورستانی بووه که به شاخۆشین ناسراوه، بۆیه ده‌بیټ له هه‌مان ده‌ور و زه‌ماندا ژیا‌بیټ که شاخۆشین ژیاوه. له په‌راوی کورته‌ی (سه‌ره‌نجام) دا هاتوو که شاخۆشین له سا‌لی 406ی کۆچی له لورستان له دایک بووه و له سا‌لی 467 دا له ته‌مه‌نی 61 سا‌لی جیهانی به‌جیه‌یشتوووه [12]. ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش بگرێته به‌ر چاو که سه‌فه‌ری توغرو له‌گه‌ر بۆ هه‌مه‌دان له نیوه‌ی سه‌ده‌ی پینجه‌مدا بووه، ده‌گه‌ینه ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که ده‌ست‌نیشان‌کردنی دوروبه‌ری سا‌لی 390ی کۆچی بۆ سا‌لی له‌دایک‌بوونی بابا تاهیر و 450ی کۆچی به‌ سا‌لی کۆچ‌کردنی له راستیه‌وه نزیک بیټ [13]. ئه‌وه‌ی زیاتر ئه‌م بۆچوونه‌مان پشت‌راست ده‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه فاته‌مه لورپی گۆران که دل‌خوازی بابا تاهیر بووه، ئه‌ویش له سه‌ده‌ی پینجه‌مدا ژیاوه [14]. به‌م شیوه‌یه ده‌گه‌ینه ئه‌و راستیه‌ی که بابا تاهیر ده‌بیټ له کۆتایی سه‌ده‌ی چواره‌م له‌دایک بوویټ و له سه‌ده‌ی پینجه‌مدا ژیا‌بیټ. چاوپیکه‌وتتی ئه‌و له‌گه‌ل توغرو له‌به‌گدا ده‌بیټ له زه‌مانی پیرییدا بوویټ.

ژیانی کۆمه‌لایه‌تی و خیزان

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له سه‌رچاوه‌کاندا ئه‌وه‌نده باسی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی و خیزانداریی بابا تاهیر نه‌کراوه، ده‌توانین به‌ پشت‌به‌ستن به‌ چوارینه‌کانی خۆی هه‌ندیک زانیاریمان ده‌ست‌که‌ویټ.

باوکی بابا تاهیر ناوی "فه‌ره‌یدوون" بووه، هه‌ر وه‌ک له‌م چوارینه‌یه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌ویټ:

عزیزا مردی از نامرد نائی
فغان و ناله از بیدرد نائی
حقیقت بشنو از پور فریدون
که شعله از تنور سرد نائی

کوردییه‌که‌ی:

"نازیزم مه‌ردی له‌ ناهه‌رد نایه
فریاد و ناله له‌ بیده‌رد نایه
پاستی له‌ کورپی فه‌ره‌یدوون بشنه‌و
بلێسه له‌ ته‌نووری سارد نایه"

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که پیاوه‌تی له ناپیاو ناوه‌شیته‌وه، یان چاوه‌روان ناکریت؛ هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ی فریاد و ناله له که‌سیکی بێده‌رد و بی‌ئازاره‌وه نایه‌ت. له کورپی فه‌ره‌یدوونه‌وه گوی له راستی بگره، که بلیسه‌ی ئاگر له ته‌نووری سارده‌وه هه‌لئاسیت (نایه‌ت). واته چاوه‌رپی کاریک مه‌که له که‌سیکه‌وه که شیایوی ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره نه‌بیته.

هه‌روه‌ها بابا تاهیر کورپیکیشی هه‌بووه به ناوی "فه‌ره‌یدوون" هه‌. کاتیک فه‌ره‌یدوونی کورپی ده‌مریت له لاواندنه‌وه‌ی ئه‌ودا روو ده‌کاته فاته‌مه لورپه و ده‌لیته:

بوره کز دیده جیحونی بسازیم
 بوره لیلی و مجنونی بسازیم
 فریدون عزیز از دست مو رفت
 بوره از نو فریدونی بسازیم

کور‌دییه‌که‌ی:

"وه‌ره له چاوان جه‌یحوونی سازکه‌ین [15]

وه‌ره له‌یلا و مه‌جنوونی سازکه‌ین

فه‌ره‌یدوونی ئازیز له ده‌ستمان چوو

وه‌ره له نوئی فه‌ره‌یدوونی سازکه‌ین"

د.محمد نوری عارف له گوتاره‌که‌ی خۆیدا، هه‌ردوو چوارینه‌ی وه‌ک به‌لگه هیناوه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که باوکی بابا تاهیر ناوی فه‌ره‌یدوون بوویته [16]، به‌لام راستی له‌وه‌دایه که چوارینه‌ی یه‌که‌م باسی باوکی ده‌کات و چوارینه‌ی دووه‌م باسی کورپه‌که‌ی ده‌کات. هه‌روه‌ها به پێی ده‌فته‌ری یاری، عالی قه‌له‌نده‌ر که دۆنی بابا تاهیر بووه، کاتی باسی دۆناودۆنی خۆی ده‌کات، ده‌لیته:

گه‌ردی دوونادوون، گه‌ردی دوونادوون

مه‌بۆ بوانیم گه‌ردی دوونادوون

ئامایم دوون وه دوون بیگان‌دیم نه‌و شوون

ئیره‌ج بییانم پوره‌ی فه‌ره‌یدوون [17]

واته کاتیک من له دۆنی ئیره‌ج بووم ئه‌و ده‌م کورپی فه‌ره‌یدوون بووم، که‌وابوو به پێی دۆناودۆنیش ناوی باوکی بابا تاهیر (له دۆنی ئیره‌جدا) فه‌ره‌یدوون بووه. بۆ ئه‌وه‌ی به پێی دۆناودۆن بیسه‌لمینین که عالی قه‌له‌نده‌ر بابا تاهیر بووه ئه‌م به‌لگه‌یه ده‌هینینه‌وه:

عالی قه‌له‌نده‌ر مه‌ره‌مۆ:

شام بی وه میهمان، شام بی وه میهمان

عالینان عالی "شام بی وه میهمان

چه‌نی نۆه‌سه‌د ده‌ باشی قه‌له‌نده‌ران

بابا تاهیر بی‌مه‌ردی هه‌مه‌دان [18]

زمانی چوارینه‌کان

چوارینه‌کانی بابا ئیستاشی له‌گه‌ڵدا بی‌ت زۆر به‌ روونی مۆرکی زاراوه‌ی لورپی پێوه‌ دیاره، به‌لام چونکه‌ زۆربه‌ی جار له‌ لایه‌ن که‌سانیک نووسراونه‌ته‌وه‌ و پاریزراون که‌ خۆیان نه‌ لور نه‌ کورد بوون، به‌ که‌یفی خۆیان به‌ ناوی راستکردنه‌وه‌ ده‌ستکاری چوارینه‌کانیان کردووه‌ و مۆرکی زاراوه‌ی لورپیان تا راده‌یه‌ک لی‌ سپیوه‌ته‌وه‌، ئە‌مه‌ش به‌ ته‌واوی ده‌رده‌که‌وی‌ت که‌ ده‌بینین ئیدی زۆربه‌ی چوارینه‌کان به‌لای زمانی فارسیدا سه‌نگه‌لا ده‌بنه‌وه‌ وه‌ک له‌ زمانی کوردی. یه‌کیک له‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌ ئە‌م کاره‌ی کردووه‌ (وه‌حید ده‌ستگردی)یه‌ که‌ به‌ زانای ناودار وه‌سف ده‌کریت، ئە‌م زانایه‌ له‌ هه‌ر کوییه‌ک له‌ چوارینه‌کان حالێ نه‌بووی‌ت وای ده‌ستکاری کردووه‌ که‌ فارسیک لی‌ تی‌بگات، به‌لام پێویسته‌ بگوتریت له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و نوسخه‌یه‌مان له‌به‌ر ده‌ستدا نییه‌ که‌ وه‌حید ده‌ستگردی راستیکردووه‌ته‌وه‌، نازانین قه‌واره‌ی ده‌ستکارییه‌که‌ چه‌نده‌. هه‌روه‌ها که‌سیکی دیکه‌ به‌ ناوی (مه‌دی الهی قمشه‌ای) ئە‌وه‌یش ئە‌م کاره‌ی کردووه‌، که‌ به‌ ئاشکرا له‌سه‌ر هه‌ردوو دیوان نووسراوه‌ راستکردنه‌وه‌ی فلانه‌ که‌س. دیسانیش ده‌کریت وه‌ک زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ده‌فته‌ره‌کانی یارسان، چوارینه‌کانی بابا تاهیریش له‌ لایه‌ن که‌سانی نیمچه‌ خوینه‌واره‌وه‌ نووسرابه‌وه‌ و ئە‌مه‌ش بووی‌ته‌ هۆی ئە‌وه‌ی هه‌له‌ی رینووس و تینه‌گه‌یشتنی لی‌که‌وی‌ته‌وه‌ و له‌ ئە‌نجامدا ده‌ستکاریکردنی چوارینه‌کان، که‌ سه‌ره‌نجام چیژ و تام مۆرکی زمانه‌که‌ی له‌ده‌ست بدات، هه‌روه‌ها بیر و فه‌لسه‌فه‌ی بابا تاهیر له‌م نیوانه‌دا زه‌ره‌رمه‌ند بی‌ت. له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا تا ئیستاش زۆربه‌ی چوارینه‌کان سه‌ره‌رای ده‌ستکاریکردنیان تا راده‌یه‌کی زۆر مۆرکی زاراوه‌ی لورپیان پێوه‌ دیاره، بۆ نمونه‌:

دلی دیرم ز عشقت گیج و ووجه

مژه بر هم زهم خوناوه روجه

دل عاشق مثال چوب تر بی

سری سوچه سری خوناوه ریچه

تییینی بکه‌ن، جگه له‌وه‌ی زمانی چوارینه‌که به ئاشکرا دیاره، ده‌کریت بگوتریت زۆربه‌ی وشه‌کان له زاراوه‌کانی دیکه‌ن زمانی کوردیشدا هه‌ن، جگه له دوو وشه‌ی (عشق و مثال) که ئه‌مانه‌ش عه‌ره‌بین نه‌ک فارسی.

په‌یوه‌ندیی بابا تاهیر به یارسانه‌وه

له میژووی ئه‌ده‌بی کوردیدا هاتووه: دلخوازه‌که‌ی ناوی (فاتمه لیره) بووه، هه‌روه‌ها مامۆستا علاء‌الدین سجادی له دکتۆر سه‌عید خانه‌وه ده‌یگێریته‌وه و ده‌لێت: "پیاویکی گاوری کورد ئه‌لی: که بابا تاهیر چه‌ند شیعرێکی به شیوه‌ی گۆرانیی په‌تی داناوه و ناردوویه بۆ (حه‌قه)ه‌کان بۆ ئه‌وه‌ی که له بیروباوه‌ری یه‌ک بگه‌ن و ئه‌وانیش بخاته سه‌ر ئه‌و ریگه‌یه که خۆی له‌سه‌ر بووه". مامۆستا سجادی له په‌راویزی ئه‌م نه‌قله‌شدا نووسیویه‌تی: ئاشنایه‌تی بابا تاهیر له‌گه‌ڵ "حه‌ق"ه‌کاندا ئه‌وه بووه که ئه‌وان بابا تاهیریان به فریشته‌ی چواره‌می "خشین" داناوه که له لورستان بووه؛ چونکه سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی ئایینی حه‌قه له پێشا له لورستان و پاشان بۆ نزیکي سیروان ئنجا له ئازربایجان بووه، من لام وایه ئه‌م باوه‌ری "حه‌قان"ه‌ی "شه‌ده‌له" لقیکه له حه‌قه‌کانی سیروان... [19]

ئه‌م قسه‌یه‌ی مامۆستا علاء‌الدین سجادی به‌شیکی زۆری راستیی تێدایه، به‌لام هه‌ندیکیش تێکه‌لی که پێویسته راست بکریته‌وه. به‌پێی ده‌فته‌ره‌کانی یاری [20]، بابا تاهیر و فاتمه لوره‌ی گۆران (نه‌ک فاتمه لیره) دوو ناوداری یارسانن، به‌لام یارسانیه‌کان "حه‌قه" نین، به‌لکو له رۆژه‌لاتی کوردستان پێیان ده‌گوتریت: ئه‌ه‌لی حه‌ق، حه‌ق لیره به مانای خودا دیت، واته یارانی خودا، که دیسانه‌وه به‌رامبه‌ر به یارانی سان دیته‌وه، سان ده‌کریت کورتکراوه‌ی سولتان بیت و ئه‌مه‌ی دوایی یه‌کیکه له ناوه‌کانی ئیزدان. ئه‌م تایفه‌یه له باشووری کوردستان به "کاکه‌یی" ناسراون، به‌لام یارسان وشه‌یه‌کی ناوکویی یه بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌م ئایینه هه‌یه. هه‌روه‌ها بابا تاهیر (خۆشین) له "نه‌ک خشین" [21]. چونکه خۆشین زاتیکی ئیزدانی هه‌بووه و فریشته‌ی چواره‌م نه‌بووه. یه‌کیکه له سه‌ربه‌نده‌کانی چه‌پ و ده‌س [22] ئه‌مه‌یه:

یا "شا" شیرین بای، شیرینم که‌رده‌نی

نه پای شندرووی، فه‌یزم داده‌نی
دینم دینه‌ن، شام خوشینه‌ن

بۆ لابردنی گومان، پێویسته ئیشاره‌ت به‌وه بده‌م که بابا تاهیر فریشته‌ی چواره‌م
نه‌بووه، فریشته‌ی چواره‌م که فریشته‌ی مه‌رگه له‌لای یارسانیه‌کان "مسته‌فا
داودان"ه.. [23]

ئه‌ی بابا تاهیر کێ بووه؟

بابا تاهیر که باس له دۆناودۆنی خۆی ده‌کات بۆ شاخۆشین، ده‌فه‌رمووت:

تو بودی در آن وقت بر دون یا
بدم من یقیق آندم ای کبریا
در اینجا که تو نام داری خوشین
منم طاهر ایا شاه دین.. [24]

کورده‌یه‌که‌ی:

ئه‌و کاته‌ی که تۆ بووی له دۆنی "یا"
دۆنی "یه‌قیق" بووم له‌و ده‌مه‌ ئه‌ی شا
ئا ئیره‌ که تۆ ناوت "خوشین"
ناوم "تاهیر"، ئه‌ی شای ئه‌م دینه

دیسانیش له جیگایه‌کی دیکه‌دا به شاخۆشین ده‌لێت:

یا شا! مهر تو را چه چاره کنم
ناید روزی که مه‌رت ز دل آواره کنم
اگر بعد سیصد سال بر سر قبرم گذری
بوی وصال به من رسد کفن پاره کنم.. [25]

کورده‌یه‌که‌ی:

ئه‌ی شا، خوشه‌ویستی تۆ چون چاره بکه‌م
رۆژی نایه‌ت خوشه‌ویستیت له دل ئاواره بکه‌م
گه‌ر دواي سیسه‌د سال به‌سه‌ر گۆره‌که‌مدا گۆزه‌ر که‌ی
بۆنی ژوانت به‌مگاتی، کفنه‌که‌م پارچه ده‌که‌م

بۆچی سیسه‌د سال؟ چونکه شاخۆشین بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی یارانی، خۆی نوقمی روبراری
گاماسب (هه‌ندیک ده‌لێن مه‌عز او یان مه‌سه‌ناو) ده‌کات و ئیدی غه‌یب ده‌بییت.

له کلامی نرکه‌ی شاهه‌نشاهدا هاتوو ه:

"میرد نازمایش که‌رد، شی وه مه‌عز او

یا میه‌سه‌ناو یان مه‌سه‌ناو یا ماسه‌ناو" .. [26]

ئیدی (شا خو‌شین) سر(نه‌ینی) ده‌بی‌ت، تا پاش سی‌سه‌د سال سهرله‌نوی له شاره‌زور په‌یدا ده‌بی‌ته‌وه و باره‌گای خو‌ی ده‌باته هه‌ورامان. به‌و ماوه‌ی غه‌یب بوونه‌ی ده‌گو‌تری‌ت: سی‌سه‌د سال سر.

له کلامی یاریدا هاتوو ه:

ئه‌و کۆی هه‌ورامان

بارگه‌ی "شام وه‌سته‌ن ئه‌و کۆی هه‌ورامان

زات خودایی قانیع غولامان

سیسه‌د سال سر بی که‌س وه پیش نه‌زان .. [27]

که‌واته پاش سی‌سه‌د سال ئه‌م پیش‌بینی و ئاواته‌ی بابا تاهیر دی‌ته‌ دی، شاخو‌شین له دۆنی "سولتان سه‌هاک" که کورپی شیخ عیسا‌ی به‌رنجی بووه، په‌یدا ده‌بی‌ت و ئایینی یاری نو‌ژهن ده‌کاته‌وه [28]. بابا تاهیریش کفنه‌که‌ی خو‌ی ده‌دری‌ت و له دۆنی بابا یادگار په‌یدا ده‌بی‌ته‌وه:

دگر غسل الدین بود ابرام شاه

دگر طاهرا یادگارست بجا .. [29]

کور‌دی‌یه‌که‌ی:

هه‌روا غه‌سه‌دین شا عه‌له‌مدار بوو

هه‌روه‌ها تاهیر بابا یادگار بوو .. [30]

که‌واته له ده‌وره‌ی سولتان سه‌هاکدا؛ بابا تاهیر له دۆنی بابا یادگار بووه و بابا یادگاریش یه‌کی‌که له هه‌فته‌ن [31]، زاتیکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن که‌رامات و یه‌کی‌که له یاره خو‌شه‌ویسته‌کانی سولتان سه‌هاک و له لایه‌ن ئه‌مه‌وه خه‌لاتکراو:

به‌رگ خودپه‌نگی یادگار پو‌شا

غولامان دیشان (شاه) په‌نه‌ش به‌خشا

به‌رگ خودپه‌نگی که‌رد وه خه‌لاتش

کور‌د و کور‌دستان دا وه به‌راتش .. [32]

لیکدانه‌وی چوارینه‌کان

ده‌توانین چوارینه‌کانی بابا تاهیر بکه‌ینه‌وه دوو به‌شه‌وه:

یه‌که‌میان شیعره باتنییه‌کانی بابا تاهیرن که په‌یوه‌ندیی راسته‌وخویان به ئایینی یارسانه‌وه هه‌یه و به مه‌به‌ستی بنیاتنان و ده‌مه‌زراندنی ئەم ئایینه (له ده‌وره‌ی شاخۆشیندا) گوتراون، که به داخه‌وه ئەم چوارینه‌هه‌موویان به ئاسانی ناکه‌ونه ده‌ست. دوو‌همیشیان چوارینه زاهیرییه‌کانی بابان که زیاتر بۆ مه‌به‌ستی دنیایی گوتوونی، به‌لام له ناواخنی ئەم چوارینه‌هه‌دا زۆر جار بیروباوه‌ری یارسان ده‌رده‌که‌ون، له هه‌ر شوپێنیک له‌م چوارینه‌هه‌دا ئەو جۆره بیروباوه‌ره هه‌بن هه‌ول ده‌ده‌ین له‌گه‌ڵ سرووده‌کانی یارسان به‌راوردیان بکه‌ین، یان به پیی ئەو فهلسه‌فه‌یه لیکیان به‌دینه‌وه.

یه‌کیک له‌و چوارینه‌هه‌ی زۆری له‌سه‌ر گوتراوه و هه‌ولی گه‌یشتن به مه‌به‌ست و فهلسه‌فه‌که‌ی دراوه، ئەم چوارینه به‌ناوبانگه‌یه:

مو آن بحرم که در ظرف آمدستم

چو نقطه بر سر حرف آمدستم

بهر ألفی ألف قدی بر آيو

ألف قدم که در ألف آمدستم

به‌له‌به‌رچاوگرتنی فهلسه‌فه‌ی ئایینی یارسان ده‌بیته ئەم چوارینه‌یه به‌م شیوه‌یه لیک بدریته‌وه:

1- چوارینه‌که به کوردی:

ئا- من ئەو زه‌ریایه‌م له‌ناو جامیکدا په‌یدا بووم (کۆبوومه‌ته‌وه).

ب- وه‌کوو خال به‌سه‌ر پیته‌وه په‌یدا بووم.

ج- له هه‌ر هه‌زاره‌یه‌که‌دا عاشقیک په‌یدا بیته.

د- عاشقم له هه‌زاره‌یه‌که‌دا په‌یدا بووم.

2- مانا و مه‌به‌ستی وشه‌کان:

مو (من): رۆح، گیان، خۆشه‌ویستی، زات، نور، جه‌وه‌هر

ظرف: قالب، جه‌سه‌د، له‌ش، جام، جامه، ته‌ن، دۆن

نقطه: به‌رامبه‌ر به "مو- من" ه.

حرف: به‌رامبه‌ر به "ظرف" ه. [33]

ألف: هه‌زار "هه‌زار سال" یان هه‌زار دۆن [34]

ألف قد: عاشق، دل‌داده.

3- مه‌به‌ستی چوارینه‌که:

ئا- رۆح "خۆشه‌ویستی" ی من زه‌ریایه‌که له‌ناو جام : "قالب" ی‌کدا په‌یدا بووه. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و رۆحه‌ی به‌قه‌د زه‌ریایه‌ک بی‌ت له‌ناو جامی‌کدا جی‌گای نابیتته‌وه و رۆژیک دیت سه‌رپێژ ده‌کات و جامه‌که به‌جی ده‌هی‌لیت و ده‌روات "لیره‌دا مه‌به‌ست له‌ مه‌رگه". مه‌ولانا جه‌لالوددینی رۆمی [35] فه‌رموویه‌تی:

"بجر را گنجایش اندر ظرف نیست" [36]. واته: زه‌ریا له‌ناو جامدا جی‌گای نابیتته‌وه

ب- وه‌کوو خال به‌سه‌ر پیتته‌وه په‌یدا بووم، که خال رۆح به‌ پیت ده‌به‌خشیت "گیانی ده‌خاته به‌ر و به‌بی خال پیت قالبیکی سارد و سره و ناخوینریتته‌وه (نسبیه). رۆژیک دیت ئه‌و خاله‌ پیتته‌که به‌جی ده‌هی‌لیت - دیسان مه‌به‌ست له‌ مه‌رگه -". د. مارف خه‌زنه‌دار ده‌لیت: "حرف به‌رامبه‌ر به‌ زه‌ریایه، نوخته‌ش به‌رامبه‌ر به‌ قاپه‌که‌یه. هه‌روه‌ها مه‌به‌ستی له‌ حرف مانای "بسم‌الله الرحمن الرحیم" ه، به‌م جو‌ره ئه‌گه‌ر شاعیر نوخته‌یه‌ک بی له "بسم‌الله" ده‌بیتته‌ به‌شیک له‌ کردگار" [37].

من پیم وا نییه حرف زه‌ریا بی‌ت و نوخته‌ش قاپ [38]، هه‌روه‌ها مه‌به‌ست له "بسم‌الله" نییه، چونکه بابا تاهیر گوتوویه‌تی: وه‌کوو خال به‌سه‌ر پیتته‌وه هاتووم، نه‌ک له‌ژیر پیت. به‌لای منه‌وه ئه‌مه جیاوازه له‌گه‌ل گوته‌که‌ی ئیمامی عه‌لی که فه‌رموویه‌تی: "أنا نقطة تحت باء بسم الله". . [39]

ج- پیم وایه: ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ر هه‌زار دۆنه‌که‌ی خۆمدا یه‌ک جار بيم به‌ عاشق، یان ئه‌گه‌ر له‌ هه‌ر هه‌زار سالی‌کدا عاشقی‌ک په‌یدا ببیت.

د- پیم وایه: ئه‌وا من ئه‌و عاشقه‌م که له‌م دۆنه‌دا په‌یدا بووم، یان ئه‌وا من ئه‌و عاشقه‌م که له‌م هه‌زار ساله‌دا په‌یدا بووم.

دکتۆر مارف فه‌رموویه‌تی: له‌ هه‌ر ئه‌لفیک په‌یکه‌ر و قه‌د و قامه‌تی وه‌ک ئه‌لف په‌یدا ده‌بی. مه‌به‌ست له‌ ئه‌لفی یه‌که‌م حه‌رفی "ئه‌لف" ه، که نرخ‌ی "یه‌ک" ه و دروشمی خودایه، ئه‌لفی دووهم قه‌د و قامه‌تی وجودی خۆیه‌تی که ئه‌ویش له‌ وینه‌ی تیپی "ئه‌لف- اُدايه، ئیتر مه‌به‌ستی شاعیر ئه‌وه‌یه که خۆی به‌شیکه له‌ کردگار. قه‌د و قامه‌تی وه‌کوو ئه‌لف "أی من له‌ ئه‌لفی" کردگار" وه‌هاتووه. . [40]

به‌ پێی ئه‌م لی‌کدانه‌وه‌یه بی‌ت که د. مارف فه‌رموویه‌تی: "له‌ هه‌ر ئه‌لفیک په‌یکه‌ر و قه‌د و قامه‌تی وه‌ک ئه‌لف په‌یدا ده‌بیت، به‌ گۆرینی ئه‌لفی یه‌که‌م بۆ "خودا" و ئه‌لفی دووهم بۆ "من" وای لی دیت:

"له‌ هه‌ر خودایه‌ک په‌یکه‌ر و قه‌د و قامه‌تی وه‌ک من په‌یدا ده‌بیت"، به‌لام بابا تاهیر

باوه‌ری به یه‌کخودایی هه‌بووه، بۆیه ناکریت بگوتریت له هه‌ر خودایه‌ک. . [41]
 بابا تاهر سوڤییه‌کی خواناسی هه‌رده‌ویڵ بووه. عیشقیکی ئیزدانی سه‌ر تا پای
 داگرتوووه. ئەم عیشقه‌ وای لی کردوووه له ملک و مال و سامان و دارایی دونه‌یا
 خۆی بیبه‌ش بکات، که یارسانیه‌کان به‌م شتانه‌ ده‌لین "جیفه‌ی دونه‌یا"، جا هه‌رچه‌نده
 مروڤی ئیزدانپه‌رست و سوڤی له جیفه‌ی دونه‌یا خۆی دوور بخاته‌وه، هینده‌ له
 ئیزدان نزیک ده‌بیته‌وه:

همايونه‌م سر کوه‌م وطن بی
 سیر عالم کرم هر جا چمن بی
 نه‌ خون دیرم، نه‌ مون دیرم نه‌ سامون
 دم مردن پر و بال کفن بی

کوردییه‌که‌ی:

"هه‌ ئۆیه‌کم ئووتکه‌ی کیوم وه‌ته‌ن بی (بوو)
 سه‌یری عالم ده‌که‌م گشتی چه‌مه‌ن بی
 نه‌ خان دیرم نه‌ مان دیرم نه‌ سامان
 ده‌می مردن په‌روباڵم که‌فه‌ن بی"

له ئایینی یارساندا مه‌به‌ست له هه‌لۆ به‌ تایبه‌تی هه‌لۆی سپی (شاهباز) یه‌کیتی
 بوون و زاتی لایه‌زاله (ئیزدان)، که نووری ئەو دڵ و ده‌روونی عاریفان رووناک
 ده‌کاته‌وه.

خاتوون دایراک (په‌مزبار) مه‌ره‌مۆ:

هه‌فته‌وان چه‌ نوور شاهباز عادل
 په‌ی شهرت میزدان تو که‌رد وه‌ حاصل

دایه‌ په‌مزبار به‌ سوڵتان سه‌هاک ده‌لیت: ئەی خاوه‌ندکار بۆ جیبه‌جی کردنی ئەو
 په‌یمان (شهرت)ه‌ی له‌گه‌ل به‌نده‌کانی خۆت به‌ستبوون، هه‌فته‌وانه‌ت له‌ نووری
 خۆت خولقاند.

مه‌به‌ست له‌ شاهبازی عادل، خودایه‌.. [42]

جا چ هه‌فته‌ن چ هه‌فته‌وان، مادام له‌ نووری ئیزدان خولقینراون و ئیزدانیش
 هه‌لۆیه‌کی سپییه‌، بۆیه بابا تاهیریش (که‌ یه‌کیکه‌ له‌ هه‌فته‌ن) بۆی هه‌یه‌ خۆی به‌
 هه‌لۆیه‌کی سپی بشوبه‌ینیت.. [43]

دیسانه‌وه له باره‌ی رپوت و ره‌جالیی خۆیه‌وه له چوارینه‌یه‌کی دیکه‌دا ده‌لیت:

مو آن رندم که نامم بی قلندر
نه خوان دیرم نه مان دیرم نه ننگر
چو روز آیه بگردم گرد کویت
چو شو آیه بخشان وانهم سر

کوردییه‌که‌ی:

"من نه‌و رهنده‌م که نامم بوو قه‌له‌نده‌ر
نا خان دیرم نه مان دیرم نه له‌نگه‌ر
که رۆژ دادی ده‌گه‌ریم گردی کویت
که شه‌و دادی به‌ خشان داده‌نیتم سر"

بابا تاهیر که ته‌رکی دونیا ده‌کات، به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه‌تی بگاته خۆشه‌ویسته‌که‌ی
(که ئیژدانه‌)، بۆیه رۆژ تا ئیوار به‌ کیوه‌کاندا ده‌گه‌ریت تاکوو بیدۆزیته‌وه. "واژه‌ی
کیو له ئایینی یارساندا پایه و مه‌قامی به‌نده‌گی ده‌گریته‌وه" ... [44]

واته به‌ قۆناغه‌کانی ته‌سه‌وفدا رپه‌ت ده‌بی‌ت، که به‌ قۆناغی داوا (طلب) ده‌ست پئ
ده‌کات و له‌ قۆناغی نیستی (فنا) ته‌واو ده‌بی‌ت ... [45]

بابا هه‌میشه له‌ زکر و فیکری خۆشه‌ویسته‌که‌یدا ده‌بی‌ت، هه‌میشه باس و مه‌دح و
سه‌نای ده‌کات، به‌لام هه‌موو ئه‌م شتانه به‌ هه‌چ جیگایه‌کی ناگه‌یه‌نن، که‌سانیکی تر
به‌ر له‌و چ که‌م و چ زۆر ئه‌و شتانه‌یان گوتوووه و ئه‌مه‌ی ئه‌م ده‌لیت ته‌نیا
دوو باره‌کردنه‌وه‌یه. ئه‌مجاره‌یان بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئیژدان رپوووه زه‌ریا ده‌رپوات:

چه واجم، هر چه واجم واته‌شان بی
سخن از بیش و از کم واته‌شان بی
بدریا مو شدم گوهر برآرم
هر آن گوهر که دیدم واته‌شان بی

کوردییه‌که‌ی:

"چی بیژم، هه‌رچی بیژم گوتووایانه
قسه‌ چ زۆر بی‌ یان که‌م گوتووایانه
بۆ زه‌ریا چووم تا گه‌وه‌هه‌ر ده‌ربینم
هه‌ر نه‌و گه‌وه‌هه‌ری دیتم به‌ تویانه (تۆ بووی)"

واته‌شان بی: گوتبوویان.

واته‌شان بی: له‌که‌ه‌ل تویان بوو (مه‌به‌ستیان تۆ بووی).

بوچی بابا تاهیر به‌ره‌و زه‌ریا ده‌روات؟ چونکه به‌پیی ئایینی یارسان یه‌که‌م باره‌گا و مه‌کته‌بی ئیزدانی له زه‌ریادا بووه.
سه‌ید براهه مه‌رمۆ:

چوار مه‌له‌ک ژ نور ساخت نه جه‌سه‌ی سپ
ویش شی نه مه‌کته‌ب به‌تن ده‌ریای دور
هه‌فتاد هه‌زار ساڵ نه دل‌ه‌ی دور بی
دور نه تای ده‌ریا په‌روه‌رده‌ی سپ بی.. [46]

ئه‌ی بوچی له زه‌ریادا به‌ دوا‌ی دور (گه‌وه‌ره‌دا ده‌گه‌ریت؟ چونکه ماوا‌ی خاوه‌ندکار کاتی له دۆنی "یا" بووه، له‌ناو دوردا بووه:
ده‌رویش قولی کردی مه‌رمۆ:

وه دۆن "یا" بی، وه دۆن "یا" بی
ئه‌وسا پادشام وه دۆن "یا" بی
ماواش نه دور بی، دور نه ده‌ریا بی
نه یار نه یاوه‌ر، تاک و ته‌نیا بی .. [47]

هه‌ر ئه‌و کاته‌ش که ئیزدان له دۆنی "یا" بوو، له‌گه‌ڵ هه‌فته‌ندا بیابه‌سی (به‌یعه‌ت به‌ستن - په‌یمان) ی ئه‌زه‌لیی خاوه‌ندکاری بریار دا. ئه‌و کاته بابا تاهیر له دۆنی یه‌قیق بوو، جا سه‌یر نییه ئیستا که جارێکی دی بابا به‌ره‌و زه‌ریا برواته‌وه و به‌ دوا‌ی "یا" دا بگه‌ری تا بیدۆزیته‌وه.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی بابا تاهیر ئیزدان ده‌دۆزیته‌وه، ئیدی بو‌ی ده‌رده‌که‌ویت که ماوا‌ی ئه‌و ته‌نیا زه‌ریا نییه، بگه‌ر ئه‌و له سارا و کیو و ده‌شت و هه‌موو شت و شوینیکدا هه‌یه. ئه‌و خو‌شه‌ویستییه‌که له هه‌موو شتیکدا به‌دی ده‌کریت، ئه‌و عیشقیکه له هه‌ر زه‌رپه‌که‌دا هه‌یه:

بصحرا بنگرم، صحرا ته وینم
بدریا بنگرم، دریا ته وینم
بهرجا بنگرم، کوه و در و دشت
نشان از قامت رعنا ته وینم

کوردییه‌که‌ی:

"ده‌نۆر مه‌ سارا، سارا تو ده‌بینم
ده‌نۆر مه‌ زه‌ریا، زه‌ریا تو ده‌بینم

هه‌رکوی ده‌نۆرم کیو و ده‌ر و ده‌شت

نیشانه‌ی بالای ره‌عنای تو ده‌بینم"

ئیدی له خۆشیی ئه‌وه‌ی بابا خۆشه‌ویسته‌که‌ی خوی ده‌دۆزیتته‌وه، له چاوی ئه‌و باده‌ی مه‌ی نۆش ده‌کات. هه‌ر بۆیه له تاریکی شه‌وی تاردا و له ریگای پر له کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ی هه‌قه‌په‌رستیدا ئه‌م مه‌سته و سه‌رخۆش. مه‌ستی عیشتیکی ئیزدانیه‌ی که هه‌یج شتیکی دی جیگای پی له‌ق ناکات، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌رچی کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ی باده‌ی عیشتکه‌ی له‌ده‌ست بخه‌ن، به‌لام باده‌ی ناشکی‌ت، چونکه ئه‌م هه‌یج گومانیکی به‌رامبه‌ر به‌ مه‌عشووقه‌که‌ی نییه و ئاماده‌یه له پیناوی ئه‌و خۆشه‌ویستیه‌دا هه‌موو جووره‌ ناخۆشی و زه‌حمه‌تیک قه‌بوول بکات، ئه‌گه‌ر نا خه‌لکی دیکه چونکه بیسه‌بر و ته‌حه‌موول بوون و خۆشه‌ویستیان ره‌گی قوولی نه‌بوو، باده‌ی مه‌ی هه‌ر له ده‌ستیاندا شکا به‌بی ئه‌وه‌ی بشکه‌ویت:

شب تاریک و سنگستان و مو مست

قدح از دست مو افتاد و شکست

نگه دارنده‌اش نیکو نگهداشت

وگرنه صد قدح نفتاده بشکست

کوردیه‌که‌ی:

" شه‌و تاریک و به‌ردستانه و من مه‌ست

باده له ده‌ستم که‌وت و نه‌شکه‌ست

چاودیره‌که‌ی چاکێ چاوی بوو

وه‌گه‌ر نا سه‌د باده‌ی نه‌که‌وتوو شکه‌ست"

ئه‌م پیاڵه‌ (باده‌ی) مه‌یه، پیاڵه‌ی ره‌حمه‌ته‌ که هه‌موو ئه‌وانه‌ی برۆیان به ئایینه‌ یارسان هه‌یه بۆیان هه‌یه نۆشی بکه‌ن؛ هه‌روه‌کوو بابا ناووس ده‌فه‌رموی:

پیاڵه‌ی ره‌حمه‌تم وارده‌ن، نه‌وارده‌ن شه‌راو

کاوه‌ی می‌رد "جه‌م"ه‌ن مه‌لای وه مه‌حراو [48]

هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌م مه‌ستییه‌ مه‌ستی مه‌ی نییه، به‌لکوو مه‌ستی عیشتیکی ئیزدانیه‌ی: شاخۆشین مه‌ره‌مو:

مستم ز خرابات ولی از می نه

نقلم همه نقلست حریفم شیی نه [49]

"مه‌ستی باده‌ی یه‌کبوونم نه‌مه‌ستی مه‌ی. مه‌زه‌ی ئەم مه‌ستییه‌ی من ئەو قسانه‌ن که ده‌یانکه‌م و هه‌ریفه‌که‌م هه‌چی پێ نییه‌".

بابا تاهیر به‌هۆی تاعه‌ته‌وه‌ هه‌میشه‌ له‌گه‌ڵ د‌ل‌داره‌که‌ی ژوانی هه‌یه. ئەگه‌ر ئیواریه‌ک غافل بێت و پێی نه‌کریت بچیته‌ خزمه‌تی، ئەوا په‌نا ده‌باته‌ به‌ر ئەوانه‌ی ئەو ئیواریه‌ له‌ تاعه‌ت غافل نه‌بوون و ده‌چیته‌ زیاره‌تی ئەوان:

خوشا آنان که هر شامان ته‌ وینند
سخن واته‌ کرن واته‌ نشینند
گرم د‌رس نبی ایم ته‌ وینم
بشم آنان بوینم که ته‌ وینند

کوردییه‌که‌ی:

"خۆزگه‌م به‌وانه‌ی هه‌ر شامی ده‌تینن
قسه‌ت له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن و هاو‌نشینن
گه‌ر ده‌سه‌سه‌م نه‌بوو بێم و بتینم
ده‌چه‌م خزمه‌تی ئەوانه‌ی ده‌تینن"

د‌مارف خه‌زنه‌دار پێی وایه‌ که‌ بابا تاهیر لێرده‌دا جارێ نه‌گه‌یشتوو‌ه‌ته‌ ویسالی مه‌عشووقه‌که‌ی، بۆیه‌ به‌ ناراسته‌وخۆ ئاواته‌خوازه‌ بیگاتی له‌ رێگای که‌سانیکی تره‌وه‌ که‌ به‌ ویسالی گه‌یشتوون [50]. به‌لام بابا خۆزگه‌ به‌وانه‌ ده‌بات که‌ هه‌ر ئیواریه‌ک مه‌عشووق ده‌بینن، واته‌ ئەمیشه‌ ده‌یبینیت به‌لام هه‌ندی جار ده‌ستی ناگات بچیته‌ خزمه‌تی، بۆیه‌ ده‌چیته‌ خزمه‌تی ئەوانه‌ی که‌ له‌ چوونه‌خزمه‌ت غافل نه‌بوون.

پاش د‌وزینه‌وه‌ی مه‌عشووق و نو‌شکردنی جامی مه‌ی و سه‌ردانی ده‌مه‌وئیواران، نه‌خته‌ نه‌خته‌ بابا خوو و ره‌وشت و خه‌سه‌له‌ته‌کانی خو‌ی داده‌مالیت و به‌ خه‌سه‌له‌ت و سیفه‌ته‌کانی ئەو خوو ده‌گریت و ده‌گاته‌ دواپله‌ی سو‌فیه‌گه‌ری که‌ قوناخی نیستی (فه‌نا)یه‌ و ئیدی له‌بۆی جودا نا‌کریته‌وه‌ که‌ عاشق کیه‌ و مه‌عشووق کیه‌:

اگر دل دلبر و دلبر کدام است
وگر دلبر دل بو دل را چه نام است
دل و دلبر بهم آمیته‌ وینم
نزونم دل که و دلبر کدام است

کوردییه‌که‌ی:

گەر دىل دىبەر بى، ئەى دىبەر كىيە
 گەر دىبەر دىل بى، دىل ئە كام جىيە (ناۋى جىيە)
 ھەم دىل ھەم دىبەر، ئامىتەى يەكن
 نازانم دىل كام و دىبەرىش كىيە"

سۆفىيەكى رىگاي راستان، رىگاي يارسان، بۇ ئەۋەى رىگاي يارى بىاتە سەر و لە دەفتەرى ياراندا تۆمار بىرىت، پىۋىستە بىگاتە ئەم قۇناغى نىستىيەى بابا تاهىر پىي گەيشتوۋە. يەكىك لە پىرانى يارسان فەرموۋىتەى:

نىستان و نىستى راشان بەرد وە سەر
 ھەستان كەى مەلان وە سەبت دەفتەر [51]

يەكىك لەو چۈر كۆلەكەيەى ئايىنى يارسانى لەسەر دامەزراۋە نابودكردنى غورور، لووتبەرزىي، خۇبەزلزانىن، خۇپەسەندكردن و ھەوا و ھەۋەسى نەفسانىيە، بۇ ئەۋەى سەرەنجام مرؤف خۇى ئامادە و تەيار بىكات تاكوۋ بوۋنى ئەم ئامىتەى بوۋنى ئىزدان بىت، واتە لەناو ئىزداندا فانى بىت (بىگاتە قۇناخى نىستى).
 لە دەفتەرى يارىدا ھاتوۋە، ھەر وەك پىشتىرىش ئامازەمان پىي كرد:

يارى چار چىۋەن باۋەرى وە جا
 پاكى و راستى و نىستى و پەدا [52]

گەيشتن بە قۇناخى نىستى ئاۋات و ئامانجى ھەموو سۆفىيەكە. حافزى شىرازى [53]
 دەلىت:

مىان عاشق و معشوق ھىچ حائل نىست
 تو خود حجاب خودى حافظ از مىان برخيز [54]

كوردىيەكەى:

"لە نىۋان عاشق و مەعشوقدا ھىچ پەردەيەك نىيە
 تۆ خۆت ئەو پەردەيەى حافز، ئەو بەينە لاچۆ"

واتە مەبەستى حافز ئەۋەى كە ئەو پەردەيە لابیات و بىگاتە مەعشوقەكەى، جار ئەگەر پەردەكە خودى حافز بىت، پىۋىستە حافز بىگاتە نىستى. بابا تاهىر تۋانىۋىتەى ئەو پەردەيە لابیات و لەگەل مەعشوقەكەى بىتە يەك، تا ئەو پەردەيەى ئىدى بۆى جودا نەكرىتەۋە كە عاشق كىيە و مەعشوق كىيە.

"حوسىن بن مەنسور ئەلجەلاج" فەرموۋىتەى:

"حقیقة المحبة قیامك مع محبوبك بخلع أوصافك و الأتصاف بأوصافه" [55]

كوردىيەكەى:

"عیشقی راسته‌قینه ئه‌وه‌یه که سیفه‌ته‌کانی خۆت دامالیت و به سیفه‌ته‌کانی مه‌عشووقه‌که‌ت خوو بگرت".

جا که سو‌فی گه‌یشته قوناخی نیستی و بوونی ئەم ئاویتە‌ی بوونی ئیزدان بوو و ئیزدانیش نه‌ینییه، بۆیه ئه‌میش ده‌بیته به‌شیک له‌و نه‌ینییه که نابیت بدرکینریت. ئە‌مه له ئایینی یارساندا پیی ده‌لین: "سر که‌سنه‌زان". ئە‌م نه‌ینییه به لای سو‌فییە‌که‌وه رازی دل‌ه که جگه له خاوه‌ن دلان که‌سی تر پیی نازانیت، یان بۆ که‌سیکی تر باس ناکریت. رازی دلی یاران سووتان و توانه‌وه‌یه له‌ناو خو‌شه‌ویستیدا، ئە‌گه‌ر سه‌ره‌تا بابا تاهیر ئە‌م رازه‌ی بۆ خه‌لکی تر گیراییته‌وه، سه‌ره‌نجام وا که‌وتوو‌ته‌وه که له‌م چوارینه‌یه‌دا باسی ده‌کات:

نمیدانم که رازم وا که واژم
غم سوز و گدازم را که واژم
چه واژم هر که ذونه بنگره فاش
دگر راز و نیازم وا که واژم

کوردییە‌که‌ی:

"نازانم که من رازم به کی بیژم
خه‌می سووتانی دلم به کی بیژم
چ بیژم هه‌رکی زانیی فاشی ده‌کا (ناشکرای ده‌کات)
ئیدی راز و نیازم به کی بیژم"

جا بۆ ئە‌وی ئە‌م رازی دل‌ه هه‌ر به نه‌ینی بمی‌نیته‌وه، ده‌بیته سرپیک بیت و ته‌نها له دلی یاراندا بیاریزرت. ئە‌م نه‌ینییه به لای یارسانه‌کانه‌وه هینده پیروزه که له کۆبوونه‌وه ئایینه‌نییه‌کاندا سویندی پی ده‌خوریت یان په‌نای بۆ ده‌بریت؛ بۆ نمونه له کاتی په‌نابردندا ده‌گوتریت: "یا سر سینه‌ی یار". جا ئە‌گه‌ر بابا تاهیر رازی دلی خو‌بی له‌لای غه‌یری خاوه‌ن دلان باس کردیته و پاشان رازه‌که فاش کرایته، حه‌قی خو‌یه‌تی ئیدی ئە‌و راز و نیازه‌ی خو‌ی به که‌س نه‌لیته:

بکس درد دل مو واتنی نه
که سنگ از آسمون انداتنی نه
بمو واجن ترک یار خود که
کسیس یارم که ترکش واتنی نه

کوردییە‌که‌ی:

"به که‌س رازی دلم گوته‌نی نییه

به‌رد له ناسمانه‌وه که‌وته‌نی نییه
 پیم ده‌بیژن ته‌رکی یاری خۆت بکه
 که‌سیکه یارم ته‌رک کرده‌نی نییه"
"واتنی نه‌ی دووهم: مه‌به‌ست له وه‌یه که ناکریت."

نه‌درکاندنی نه‌ینیی دل له‌لای سو‌فیه‌کان باو بووه، مه‌نسووری چه‌لاج
 فه‌رموویه‌تی:

"أسرارنا بکر لا یخطر فیها إلا خاطر الحق". [56]
 واته: نه‌ینییه‌کانی ئیمه (وه‌کوو کچیکی) باکره‌ن، جگه له نه‌ندیشه‌ی چه‌ق شتیکی تر ریگیان پی نابات.

حافیزی شیرازی فه‌رموویه‌تی:

مصلحت نیست که از پرده برون اقتد راز
 ورنه در مجلس رندان خبری نیست که نیست. [57]

کوردییه‌که‌ی:

"مه‌سه‌هت نییه له په‌رده‌وه راز بچینه ده‌ری
 وه‌گه‌رنا له مه‌جلیسی رهندان چ باسی نامینی"

به‌پیی نایینی یارسان، که‌سانێ که مرۆقی راستیپه‌رست بن و هیوای دیداری چه‌ق
 له دلایندا بی‌ت و عاشقی ری راستی بن، پیویسته له‌سه‌ریان هه‌ر ده‌رد و به‌لایه‌ک
 که له‌و ریگیاه‌دا تووشیان ده‌بی‌ت قبوولی بکه‌ن و مرۆقی یارسانی ده‌بی به‌لاکیش
 بی‌ت.

سو‌لتان سه‌هاک فه‌رموویه‌تی:

پیره بلاکش

گر مرد نقائی بیا بلاکش

مرد بی بلا مرد نقا نیست [58]

جا بابا تاهیریش که دۆنی باوه یادگاره و عاشقی ری راستییه، پیویسته له‌سه‌ری
 وه‌کوو هه‌ر مرۆقیکی راستیپه‌رست تالی و سویری و سه‌ختی ئه‌و ریگیاه‌ی
 هه‌لییژاردووه، قبول بکات:

عاشق اون بی که دایم در بلا بی

ایوب آسا بکرمون مبتلا بی

حسن آسا بنوشه کاسه‌ زهر

حسین اسا شهید کربلا بی

کوردییه‌که‌ی:

"عاشق که‌سیکه‌ دايم له به‌لا بی
 ئه‌یووب ئاسا به‌ کرمان مویته‌لا بی
 حه‌سه‌ن ئاسا بنۆشی جامی زهر
 حوسین ئاسا شه‌هیدی که‌به‌لا بی" [59]

هه‌ر ده‌رباره‌ی سه‌ختی ژیا‌نی یارا‌نی حه‌ق، له‌ چاوپیکه‌وتنیکیدا له‌گه‌ل شاخۆشین
 بابا تاهیر باسی عشقی خۆی بۆ ده‌کات و ده‌فه‌رمویت:

هر کس شاهش تویی حاش هه‌ینه
 سرینش خشت و بالینش زمینه
 جرهم اینست که‌ تو را دوست دیرم
 هر آن که‌ یارش تویی حاش چینه‌[60]

به‌لام هه‌موو که‌سیک عاشق نییه‌ و ئاماده‌ نییه‌ تالی و سویری بچیزیت و ریگی
 سه‌خت بگریته‌ به‌ر، بگره‌ هه‌ندیک نه‌ ته‌نیا ئه‌و ئاماده‌گییه‌یان تیدا نییه‌، به‌لکو
 بیئه‌م‌ریش ده‌که‌ن. بیئه‌م‌رییه‌ک تا ئه‌و راده‌یه‌ی بابا تاهیر نا‌ئومید بکات و وه‌کو
 مروقیکیش خۆی به‌ هاوبه‌شی ئه‌و خه‌لکه‌ مه‌عسییه‌تکاره‌ بزانی‌ت. ته‌نانه‌ت بابا تاهیر
 هه‌یچ ئومیدیکیشی نه‌بی‌ت له‌وه‌ی که‌ ئه‌و خه‌لکه‌ به‌شی ئه‌وه‌یان پیوه‌ مابیت ریگی
 چه‌وت به‌رده‌ن و ریگی راست هه‌لبژیرنه‌وه‌:

از آن روزی مارا آفریدی
 بغیر از معصیت چیزی ندیدی
 خداوندا بحق هشت و چارت
 زمو بگذر شتر دیدی نه‌دیدی

کوردییه‌که‌ی:

"له‌و رۆژه‌ی را که‌ نیه‌مه‌ت هه‌نایه‌ دی
 بی له‌ بیئه‌م‌ری هه‌یچت لیمان نه‌دی
 خودایه‌ بۆ خاتری هه‌شت و چوارت
 لیمان گه‌رپ حوشترت دیت و نه‌دی" [61]

لی‌رده‌دا بابا تاهیر له‌ ئیزدان ده‌پارپه‌وه‌ که‌ له‌به‌ر خاتری هه‌شت و چوار له‌و خه‌لکه‌
 گوناهاکاره‌ خۆش بی‌ت و لییان گه‌رپی وه‌کوو ئه‌وه‌ی هه‌یچیان نه‌کردبی‌ت.
 باشه‌ ده‌بی ئه‌م هه‌شت و چواره‌ چی بی‌ت؟ تا‌کو ئیستا هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م

چوارىنەبىيەيان لىكداۋەتەۋە، چوار و ھەشتىيان خستوۋەتە سەر يەك دوازده ئىماميان لى دروست كردوون [62]. ھەلبەتە ئەگەر چوارىنەكانى بابا تاهىر لە دەرەۋەى كارتىكردنى فەلسەفەى يارسان لىك بدرىتەۋە، ئەۋە مەزەندەى زۆربەى دەچىت بە لای دوازده ئىمامدا، بەلام خۆ بابا تاهىر ئەگەر مەبەستى لە دوازده ئىمام بوۋايە دەيتوانى يەكسەر بىژىت دوازده و ئىدى پىۋىستى بە ھەشت و چوارە نەدەكرد. بابا تاهىر لەبەر ئەۋەى يەككە لە ھەفتەن و دۆنى باۋە يادگارە ھەق واىە لەبەر تىشكى بىروباۋەرى ئايىنى يارسان چوارىنەكانى لىكبدرىنەۋە، ئەۋدەم مەبەست لە ھەشت: ھەشت تەن دەبىت [63]، ھەرۋەھا مەبەست لە چوار: چوار تەن دەبىت [64].

ۋاتە خوادايە لەبەر خاترى ھەشت تەن و چوار تەن، لىمان بىۋورە، كە ھەشت تەن برىتىيە لە ھەفتەۋانە و ئىزدان بە خۆى لە بىبابەسى ساجنارىدا [65]. ھەرۋەھا چوار تەن برىتىيە لە چوار مەلەك (مەلائىكە)، كە بابا تاهىر خۆى يەككە لە چوار تەن لە دەۋرەى شاخۆشىندا، چوارتەنىش بازنەيەكى ناۋ ھەفتەنە.

لايەنىكى دىكەى چوارىنەكانى بابا تاهىر سكالايە لە دەستى نايەكسانى بارى ژيانى خەلك. بابا نارەزايى خۆى بەرامبەر چەرخى گەردوون دەرەبىت كە سامان و دارايى بە شىۋەيەكى ناعادىلانە بەسەر خەلكدا دابەش كردوۋە. ئەمەش بوۋەتە ھۆى ئەۋەى كە ھىندىك لەۋپەرى خۆشگوزەرانىدا بژىن و ھىندىكىش ژيانى كۆلەمەرگى بەرنە سەر. بابا تاهىر ئەم نارەزايىيەى خۆى يەكسەر پوۋبەروۋى ئىزدان دەكاتەۋە:

اگر دستم رسد بر چرخ گردون
از او پرسم كه اين چونست و آن چون
يكى را دادهء صد گونه نعمت
يكى را قرص جو آلوده در خون

كوردىيەكەى:

”گەر دەستەم دەگا بە چەرخى گەردوون (ئاسمان، خودا)
لىى دەپرسم كە ئەم چۆنە و ئەۋ چوون (چۆن)
بە كەسىكت داۋە سەد جوۋرە نىعمەت
بە كەسى نانى جو ئالوۋدە بە خوون (خوین)

ۋاتە ئەۋەى نانە جۆكەى پەيدا كردوۋە، خوینی بۆ پىشتوۋە و بۆ دابىنكردنى خۆى

بۆ ماندوو كردوو. ئەمەش ئەو دەگەيەنیت كە ئەوانەى ملك و سامانى و دارايى فرەيان ھەيە و لە ناز و نىعمەتدا دەژىن، بە خۆرايى ئەو سامانە و دارايىيان دەست كەوتوو، وەگەرنا دەبووايە بۆ پەيداكردى نانىكى جو ئەوانىش خويى جگەريان بېشتايە. لە كۆتاييدا وا دەكەويتەووە كە خۆشگوزەرىنەران رەنجى ھەژارانيان دزيووە. ئەمەشيان بەلگەيەكە بۆ بىدادي و نارەوايى ئەو سەردەمەى بابا تاهىرى تىدا ژياو، كە خىر و بىر بە شىوہيەكى نادروست دابەش كراون و ھىندىك لەسەر حىسابى ھىندىكى دىكە لە ناز و خۆشيدا رايانباردوو، كە ھەر وا بوو و ھەر وا دەبى [66].

ھەر لەمەر رۆژگارى خۆيەووە بابا تاهىر لە چوارىنەيەكى تردا سكالاً دەكات و نارەزايى دەردەبېت، كە دەوران كەوتوووە دەستى ھەندىك نامەردووە. ھەلبەتە ھەر ئەوانەشن كە بوونەتە ھوى ئەو جياوازييەى ناو چىنەكان و دابەشنەكردى دارايى بە شىوہيەكى دروست. بابا تاهىر بە شىوہيەكى راستەوخۆ نارەزايىيەكەى خۆى بەرامبەر بە كاربەدەستان دەردەبېت و بە ئاشكراش دەلئت كە ئەم چاوەرپى دەورانيكى تر دەكات، واتە دەسەلاتىكى دىكە كە دادپەرورە بىت، بەلام ئەو پەيمانەى بابا دەيدات لەو تىناپەرپت كە ئەم دادەنىشيت و چاوەرپى ئەو رۆژە دەكات، واتە ئەم بە خۆى بۆ ھىنانەدى ئەو رۆژە رۆلىكى كاريگەر نابىنيت، رەنگە لە سۆفییەكيش ھىندەى پەيوەندى بە لايەنى دونياييەووە بىت چاوەرپوانى لەوە زياترى لى نەكرىت.

سرم چون گوى در ميدان بگرده

دلّم نز عهد و نز پيمان بگرده

اگر دوران بنامردان بمونه

نشينم تا دگر دوران بگرده

كوردبىيەكەى:

"سەرم وەك گۆيەك لە مەيدان بگەرئ

دلّم بە دەور عەھد و پەيمان بگەرئ

ئەگەر دەوران بۆ نامەردان بەينئ

دەنیشم تا دەورانى تر بگەرئ"

ھەرچەندە ئەم ھەولۆيستە نائەكتيفە بۆ لابردنى كاربەدەستانى نادادپەرورە، بەلام بابا تاهىر پەيمانى خۆى دەباتە سەر ئەگەرچى لە پىناويدا سەرى خۆيشى دانابىت.

له چه‌ند چوارینه‌یه‌کی تردا، بابا ناؤمی‌دی خۆی ده‌رده‌بریت، چ به‌رامبه‌ر به‌ خۆی و چ به‌رامبه‌ر به‌ کردگار، ره‌نگه‌ ئه‌م ناؤمی‌دییه‌ له‌پاش مردنی فه‌ره‌یدوونی کۆری تووشی بووبیت. بابا تاهیر خه‌م دایده‌گریت و دونیای له‌به‌ر چاو ره‌ش ده‌بیت:

ز کشت خاطر م جز غم نروبو
 ز باغم جز گل ماتم نروبو
 ز صغرای دل بی‌حاصل مو
 گیاه ناامیدی هم نروبو

کوردیییه‌که‌ی:

"له‌ دئمدا بیجگه‌ له‌ خه‌م چ نارۆی
 له‌ باخم بێ گۆی ماته‌م چ نارۆی
 ل سارای دئی بیبه‌ری مندا
 ته‌نانه‌ت گیای ناؤمی‌دیش هه‌ر نارۆی"

به‌ ره‌تبوونی ره‌ژگار بابا تاهیر له‌ناو خه‌مدا قال ده‌بیته‌وه، ئیدی وا هه‌ست ده‌کات که به‌ بێ خه‌م هه‌لناکات. خه‌می ده‌بیته‌ هۆگر و یار و هاو‌ده‌م.

غمم غم بی و غمخوار دلم غم
 غمم هم مونس و هم یار و همدم
 غمم نه‌له‌ که مو تنها نشینم
 مریزا بارک الله مرحبا غم

کوردیییه‌که‌ی:

"خه‌مم خه‌م بوو، خه‌مخۆری دئیشم خه‌م
 خه‌مم هه‌م هۆگر و هه‌م یار و هاو‌ده‌م
 خه‌مم نه‌یه‌یشت که من ته‌نیا بنیشم
 ده‌ستخۆش و باره‌که‌ ئالا، ئافه‌رین خه‌م"

ئه‌م خه‌مه‌ی بابا تاهیر خه‌میکی ئاسایی نییه، بگره‌ خه‌مه‌که‌ به‌خۆیشی خه‌مخۆری دلی بابایه. ئه‌م خه‌مه‌ هینده‌ به‌وه‌فایه‌ که نه‌یه‌یشتوو‌ه بابا تاهیر ته‌نیا بمینیته‌وه، هه‌ر بۆیه‌ش بابا ده‌ستخۆشیی لێ ده‌کات که هینده‌ یاریکی به‌وه‌فایه. خۆشبه‌حالی بابا تاهیر که خه‌م هاو‌ده‌میته‌ی و گویی لێ ده‌گریت، حالی حافزی شیرازی په‌ریشانه‌ که له‌ چوارینه‌یه‌کی خۆیدا ده‌لیت:

نی قصه‌ء آن شمع چگل بتوان گفت

نی حال دل سوخته‌دل بتوان گفتم
غم در دل تنگ مو از آنست که نیست
یک دوست که با او غم دل بتوان گفتم [67]

به‌لام هەر حافز به‌خۆی ده‌گه‌رپێته‌وه و له چوارینه‌یه‌کدا تردا قسه‌کانی بابا تاهیر
دووباره ده‌کاته‌وه:

من حاصل عمر خود ندارم جز غم
در عشق ز نیک و بد ندارم جز غم
یک همدم با وفا ندارم جز درد
یک مونس نامزد ندارم جز غم [68]

خه‌می بابا تاهیر له ئه‌نجامی نائومی‌دییه‌که توشی بووه و وای لێ ده‌کات که بیر له
بوونی مرۆف بکاته‌وه، بوچی دیته ئه‌م دونیایه؟ بوچی توشی ئه‌م باره ناهه‌موار و
خه‌م و خه‌فه‌ته ده‌بیته؟ بوچی کوچ ده‌کات؟ ئه‌ی باشتتر نه‌بوو هەر له سه‌ره‌تاوه
نه‌خولقاییه؟ بابا روو ده‌کاته فه‌له‌ک و ده‌بیژیت"

فلک برهم زدی آخر اساسم
زدی بر خمره‌ی نیلی لباسم
اگر داری برات از قصد جانم
بکن آخر از این دنیا اساسم

کوردیییه‌که‌ی:

"فه‌له‌ک تیکت دا ناخری نه‌ساسم
کیشات له خۆمی که‌وه لباسم
نه‌گه‌ر نیازته قه‌سدی گیانم که‌ی
ده‌هه‌نگه‌نه له‌م دونیایه نه‌ساسم"

خوادایه تو هینده جه‌ورت له‌گه‌لدا کردم تا ئه‌و راده‌یه‌ی پایه و بناغه‌ت تی‌کدام. هینده
توشی نه‌گه‌تی و به‌دبه‌ختیت کردم تا‌کوو جل و به‌رگت له خوم هه‌لکیشام. ئه‌گه‌ر
ده‌ته‌ویته قه‌سدی گیانم بکه‌یت و بمکوژیت، خو هەر له بناغه‌وه ره‌گی من (وه‌ک
مرۆقیک) له‌م دونیایه هه‌لکیشه.

ئه‌م ناره‌زایی و ره‌تکردنه‌وه‌یه وا له بابا تاهیر ده‌کات یاخی بیته و ئه‌م یاخیبوونه
وه‌کوو پیشه‌یه‌ک له‌قه‌له‌م ده‌دات و پاشان وه‌ک گونا، جا خوی ده‌کرد خه‌لکی دی
له بی‌گوناھیدا ده‌بوونه فریشته. ئه‌م ریشه‌ی یاخیبوونه‌ی ده‌گی‌رپێته‌وه بو‌ه‌وا و

ئادهم که ئەوانیش بی‌قسه‌یی خودایان کرد و سه‌ره‌نجام به سیو‌خواردنه‌که ته‌واو بوو و ئیدی له به‌هه‌شت دهرکران.

مو آن رندم که عصیان پیشه دیرم
بدستی جام و دستی شیشه دیرم
اگر تو بی‌گوناهی رو ملک شو
مو از حوا و آدم ریشه دیرم

کوردییه‌که‌ی:

"من نه‌و رهنده‌م یاخیبوون پیشه دیرم
به دهستی جام و دهستی شووشه دیرم
گەر تو بی‌گوناهی ببه به مه‌له‌ک
من له حه‌وا و ئادهم را ریشه دیرم"

دیرم: هه‌مه

دیاره له قۆناخی پیریدا که ئیدی مه‌رگی لی نزیک ده‌بیته‌وه، ئاوریک له رابردووی خۆی ده‌داته‌وه و قۆناخی یاخیبوونی خۆی دیته‌وه به‌رچاو؛ ئەوده‌م به‌م شیوه‌یه ئامۆژگاریی خۆی ده‌کات:

مکن کاری که بر پا سنگت آيو
جهان به این فراخی تنگت آيو
چو فردا نامه خواهون نامه خواهند
ترا از نامه خواندن ننگت آيو

کوردییه‌که‌ی:

"مه‌که کاری که بیته به‌ر پیت سه‌نگ (به‌رد)
ئهم جیهانه له‌به‌ر چاوت بی‌ ته‌نگ
سبه‌ی داوای کردارنامه‌ت لی ده‌که‌ن
له نامه‌خویندن با تووشت نه‌بی نه‌نگ"

واته هینده خۆت گونا‌ه‌بار مه‌که سبه‌ی که رۆژی حیسابه، له خویندنه‌وه‌ی کردارنامه‌که‌ت شه‌رم دات‌ب‌گریت.

هه‌ر بۆیه بابا تاهیر هه‌ول ده‌دات هه‌رچی له توانادایه بیکات تا‌کو باری خۆی سوو‌کتر بکاته‌وه، چونکه ئیتر ئو‌غر به‌ره‌و خودایه و رۆژ رۆژی سزا و پاداشته. ئەم رپ‌گایه‌ش رپ‌گایه‌کی سه‌خت و دژواره و مرو‌ف هه‌رچه‌ندی پی ب‌کریت به

گوناهی که‌متره‌وه بچیته بهر باره‌گای ئیزدان:

دلا راحت پر از خار و خسک بی
گذارت بر سر چرخ و فلک بی
گر از دستت برآیه پوست از تن
بر آور تا که بارت کمترک بی

کوردبیه‌که‌ی:

"ئه‌ی دل ریگات پر له پیکوئه و درک بی
گوزورگای تو به‌سه‌ر چهرخ و فه‌له‌ک بی
گه‌ر له ده‌ستت دی پیست دامالی له تهن
دایمانه تاکو بارت که‌متره‌ک بی"

واته: ئه‌ی دل "ئه‌ی بابا تاهیر" ریگای تو به‌ره‌و خودایه، ده گوناهی خۆت هه‌لوه‌رینه و ئه‌گه‌ر کرا پیستیشت دامالی، بیکه؛ به‌لکوو به باریکی سوو‌کتره‌وه بچیته حوزووری خودا. هه‌ر بۆیه بابا نه‌ک هه‌ر ده‌یه‌ویت پیست دامالیت، به‌لکوو خۆیشی له‌و خۆشه‌ویستییه ئیزدانیه‌دا وا بسووتینیت که ئیدی مشتێ خۆله‌میشی لی نه‌مینیت. به‌م شیوه‌یه ئیتر خودی چاوی پر له فرمیسک و په‌شیمانیه بابا تاهیریش نابینیت:

بمیرم تا ته چشم تر نه‌وینی
شراره آه پر آذر نوینی
چنان از آتش عشقت بسوجم
که از مو رنگ خاکستر نه‌وینی

کوردبیه‌که‌ی:

"بهرم تا‌کو تو چاوی تهر نه‌بینی
بلیسه‌ی ناهی پر ناگر نه‌بینی
وه‌ها له ناگری عیشتت بسوزیم
که له من ره‌نگی خاکسته‌ر نه‌بینی"

خاکسته‌ر: خۆله‌میش

له جیگایه‌کی تر دا هاتووه: "که از مو مشت خاکستر نوینی"
به‌م شیوه‌یه بابا تاهیر وه‌کوو مروقیکی خواناس، سو‌فی و په‌ریشان، ده‌بیته مشتیک خاک، تا له‌و خاکه‌ی ئه‌وه‌وه خه‌لکیکی په‌ریشانی دی بخولقینریت، هه‌ر وه‌کوو ئه‌م

به‌خۆی له‌ بنه‌ره‌تا له‌ خاکی دلپه‌ریشانان خولقی‌نراوه‌:

مرا نه‌ سر نه‌ سامان آفریدند

په‌ریشانم په‌ریشان آفریدند

په‌ریشان خاطران رفتند در خاک

مرا از خاک ایشان آفریدند

کوردییه‌که‌ی:

"من بئ سهر و بئ سامان خولقی‌نراوم

په‌ریشانم په‌ریشان خولقی‌نراوم

دلپه‌ریشانان چوونه‌ ژێر خاکه‌وه

ئه‌من له‌ خاکی ئه‌وان خولقی‌نراوم"

به‌ پێی نووسخه‌که‌ی "وحید دستگردی" ژماره‌ی ئه‌و چوارینه‌ی گومانیان لئ ناكریٔ و به‌ به‌لگه‌وه‌ هی بابا تاهیرن (296) چوارینه‌یه‌. ئه‌وانه‌ی گومان وایه‌ هی ئه‌و نه‌بن [70] چوارینه‌ن، که‌ له‌ به‌ر جیاوازی ده‌ربهرین و نه‌بوونی به‌لگه‌ی پێویست گومان ده‌كریٔ هی بابا تاهیر نه‌بن [69]. له‌ نووسخه‌یه‌کی تری دیوانه‌که‌دا هاتوه‌ که‌ ژماره‌ی چوارینه‌کان 366 چوارینه‌یه‌ [70].

تییینی: زۆریه‌ی چوارینه‌کانی بابا تاهیر له‌ سه‌رچاوه‌ی ژماره‌ (2) هوه‌ وه‌رگیراون، له‌ لایه‌ن نووسه‌ری ئه‌م بابه‌ته‌وه‌ خراونه‌ته‌ سه‌ر زاراوه‌ی کرمانجیی خواروو، هه‌ولێکی زۆر دراوه‌ که‌ مانا و مه‌به‌ستی چوارینه‌کان به‌ ئه‌مانه‌ته‌وه‌ بگۆیزرێته‌وه‌، هه‌روه‌ها به‌یته‌ فارسییه‌کانیش له‌ لایه‌ن نووسه‌ره‌ کراونه‌ته‌ کوردی.

پەراويزەكان

- 1- سەرچاھۆى ژمارە 2 لا پەرە 12.
- 2- سەرچاھۆى ژمارە 10 لا پەرە 22.
- 3- كەركووك بە مەئبەندى سەرەككى باوەرمەندانى يارسان دادەنریت لە بشوورى كوردستان. دەكریت بگوتریت ئەمروكە ئەم شارە بووئە پايئەختى ئەم باوەرمەندانە.
- 4- سەرچاھۆى ژمارە 13، لا پەرە 329
- 5- ئە لا پەرە 137ى سەرچاھۆى ژمارە 6دا ھاتووە كە سوئتان سھاك چووئە دۆنى حاجى بەكتاشووە، بەلام ئەمە راست نىيە، سوئتان زاتمىوانى حاجى بەكتاش بوو، واتە زاتى سوئتان ئە قائىبى حاجىدا مىوان بوو. حاجى بەكتاش لە سائى 738ى كۆچىدا وەفاتی كردوو.
- 6- سەرچاھۆى ژمارە 5، بەيئەكانى 7832 و 7838 لا پەرە 404 و 405
- 7- سەرچاھۆى ژمارە 5، بەيئى 10883، لا پەرە 558
- 8- سەرچاھۆى ژمارە 1. پىئشەكى، كە ئە لايەن "بەمن بستان" مە نووسراو.
- 9- سەرچاھۆى ژمارە 2، پىئشەكى.
- 10- سەرچاھۆى ژمارە 3، لا پەرە 148
- 11- سەرچاھۆى ژمارە 4 لا پەرە 3
- 12- سەرچاھۆى ژمارە 23 لا پەرە 85
- 13- سەرچاھۆى ژمارە 21 لا پەرە 74
- 14- سەرچاھۆى ژمارە 21 لا پەرە 70
- 15- جەيھوون يان نامو دەريا، رووبارىكە سەرچاھۆكەى ئە چىاى "پامىرى" ھىندستانە و بە ئاسىياى سۇقيەتدا رەت دەبيئت تا دەرژئتە ناو زەرياي "ئارال" مە. بىروانە سەرچاھۆى 19
- 16- سەرچاھۆى ژمارە 13 لا پەرە 329
- 17- سەرچاھۆى ژمارە 11، لا پەرە 198
- 18- سەرچاھۆى ژمارە 11 لا پەرە 200
- 19- سەرچاھۆى ژمارە 3، لا پەرەكانى 148، 149، 150
- 20- دەفتەرى يارى: ئەو دەفتەرانەن كە پەيرەوانى يارسان سروودە ئاينىيەكانى خۇيانيان تىدا تۆمار كردوو، ھەرەھا "كلام" يشيان پى دەگوتریت.
- 21- خۇشين: نازناوہ بۆ (موبارەك شا)ى ئورستانى، كە ئە سەدەى چوارەمى كۆچى لە ئورستان پەيدا بوو و ھاوچەرخى بابا تاهىر بوو. بىروانە سەرچاھۆى ژمارە 10، لا پەرە 30
- 22- چەپ و دەس: بازنەى زكرى يارسانىيەكانە، كە بە ئاوازی تەمىرە سروودە ئاينىيەكانى تىدا دەگوتریتەو.
- 23- مستەفا داودان: يەكئكە ئە ھەفتەن، كە يارانى نزيكى سوئتان سھاك بوون:

جبريل (بنيامين)، ئيسرافيل (داود)

ميكائيل (موسى) وە حوكم وەدوود

- عزرائیل (مسته‌فا)، حور ئه‌عه‌ین (ره‌زبار)
 یه‌قیق (ئیوه‌ته‌ن)، عه‌قیق (عه‌له‌مدار)
 بروانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 10، لا‌په‌ره 323
 24- بروانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 5، به‌یته‌کانی 5653، 5677 لا‌په‌ره 293، 393
 25- سه‌رچاوه‌ی ژماره 22، لا‌په‌ره 49
 26- سه‌رچاوه‌ی ژماره 10، لا‌په‌ره 195
 27- سه‌رچاوه‌ی ژماره 10، لا‌په‌ره 199
 28- سو‌لتان سه‌اک: کوری شیخ عیسی‌ای به‌رزنجیه و نوژنه‌که‌ره‌وه‌ی ئایینی یارسانه. له سه‌ده‌ی حه‌وته‌می
 کۆچی له به‌رزنجه له‌دایک بووه. پاشان له (پردیوه‌ر) له ناوچه‌ی هه‌ورامان ژبانی بردووه‌ته سه‌ر و هه‌ر له‌ویوه
 ئایینه‌که‌ی بلا‌وکردووه‌ته‌وه. ناوی (ئیسحاق) ه و به (شاه، سه‌هاک، سه‌هاک، ئیساق، سه‌هاق، سه‌حاک) ناو
 براوه: ئه‌و پیر میکائیل ده‌ودانی ماوا
 چه‌نی شاه سه‌هاک، که‌رده بی داوا
 ناواز که‌رد واتش، ئه‌ر هه‌ی شاسه‌هاک
 په‌ی چیش ئامانی، تو نی ماوا و خاک
 قبوونم نییه‌ن تو نه پردیوه‌ر
 بسازی یانه، بنمانی هونه‌ر
 بروانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 9، لا‌په‌ره 102، 103
 29- سه‌رچاوه‌ی ژماره 5، به‌یتی 5552
 30- له‌به‌ر قافییه‌ی شیعه‌که له جیاتی ئیبراهیم (عه‌له‌مدار)م داناوه، که نازناوه بو ئیبراهیم:
 عه‌له‌مدار له‌قه‌ب شا ئیبراهیمه‌ن
 ئیوه‌ت دۆن پیش یادگار هه‌نه‌ن
 بروانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 10، لا‌په‌ره 323
 31- هه‌فته‌ن = هه‌فت ته‌ن: واته حه‌وت که‌س که ئه‌مانه‌ن:
 (پیر بنیامین، داود که‌وه‌سوار، پیر موسی، مسته‌فا داودان، دایه په‌مزبار، شا ئیبراهیم عه‌له‌مدار، بابا یادگار
 که دۆنی بابا تاهیره) سه‌رچاوه‌ی ژماره 10، لا‌په‌ره 38، هه‌روه‌ها ته‌ماشایه‌کی تری په‌راویزی ژماره 23
 بکه‌ره‌وه
 32- سه‌رچاوه‌ی ژماره 12، لا‌په‌ره 95
 33- دگر ذات جوهر بود، جسم ظرف
 که بی ظرف جوهر نگنجد بحرف
 بروانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 5، به‌یتی ژماره 1650
 34- یارسانییه‌کان پێیان وایه که هه‌ر مرو‌فیک هه‌زار دۆن ده‌کات، واته هه‌زار جار له‌سه‌ر زه‌وی په‌یدا
 ده‌بیته‌وه (به‌ر له رۆژی حه‌شر)
 ته‌مامی دونان به‌ر کس هزار
 به‌حشر کشند صف بروز شمار

- بۆ ئەم به‌یته فارسییه بڕوانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 5، به‌یتی ژماره 3442
- 35- پێویسته لێرده‌دا ئاماژه به‌وه بکه‌م که مه‌ولانا جه‌لاله‌ددین محهم‌هد مه‌ولوی (مه‌ولانای رۆمی) یه‌کیک بووه له قوتبه‌کانی چل ته‌نان، واته چل که‌س؛ که چل ته‌نان بازنه‌یه‌که له بازنه‌کانی پیاوچا‌کانی یارسان.
- بڕوانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 6، لا‌په‌ره 10
- 36- سه‌رچاوه‌ی ژماره 7، لا‌په‌ره 34
- 37- سه‌رچاوه‌ی ژماره 4، لا‌په‌ره 3
- 38- بۆ دنیایی جارێکی تر به به‌یته یه‌که‌می چوارینه‌که‌دا ده‌چینه‌وه:
- من ئەو زه‌ریایه‌م له‌ناو جامیکدا په‌یدا بووم
وه‌کوو خاڵ به‌سه‌ر پیته‌وه په‌یدا بووم
- مه‌به‌ست زۆر رۆون و ئاشکرایه: من زه‌ریام، ئەو زه‌ریایه‌ش له‌ناو جامیکدا‌یه. وه‌کوو خائیکم (من وه‌کوو خائیکم)، ئەو خاڵه‌ش به‌سه‌ر پیته‌وه هاتوه. که‌واته: من و زه‌ریا و خاڵ یه‌ک شتن، هه‌روه‌ها جام و پیت یه‌ک شتن. دووباره ته‌ماشای په‌راویزی ژماره 32 بکه‌.
- 39- سه‌رچاوه‌ی ژماره 8، لا‌په‌ره 86
- 40- سه‌رچاوه‌ی ژماره 4، لا‌په‌ره 3
- 41- چو خاموش شد غسل الدین زان ایام
بشد ناطق آن طاهر نیکنام
گواهی دهم از ازل تا ابد
تو بودی و هستی بما شهریار
تو هستی خداوند ما بنده‌وار
- 42- سه‌رچاوه‌ی ژماره 8، لا‌په‌ره 160
- 43- له شاهنامه‌ی حه‌قیقه‌تدا هاتوه که سوئتان سه‌اک هه‌ئۆیه‌کی سپی بووه و له داوینی دایراک خاتوون (دایه‌ ره‌زبار) نیشته‌وته‌وه، کاتێ دایه‌ ره‌زبار داوینی ویک ناوه هه‌ئۆ بووه‌ته مندائیک و به‌م شیوه‌یه سوئتان په‌یدا بووه، واته سوئتان سه‌اک له دایکیکی باکیره بووه. بڕوانه سه‌رچاوه 5، لا‌په‌ره 326 حکایت ظهور ذات بجامه حضرت سلطان.
- 44- سه‌رچاوه‌ی ژماره 8، لا‌په‌ره 161
- 45- به‌ لای فه‌ریده‌ددینی عه‌تاره‌وه (وادی السلوک) حه‌وت قوناغه: طلب، معرفت، استغناء، توحید، حیرت، فقر، فنا. بڕوانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 7، لا‌په‌ره 5. شایانی باسه‌ شیخ فه‌ریده‌ددینی عه‌تار نیشابووری یه‌کیک بووه له قوتبه‌کانی چل ته‌نان. بڕوانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 6، لا‌په‌ره 10
- 46- سه‌رچاوه‌ی ژماره 7، لا‌په‌ره 36
- 47- سه‌رچاوه‌ی ژماره 8، لا‌په‌ره 94
- 48- سه‌رچاوه‌ی ژماره 10، لا‌په‌ره 462
- 49- سه‌رچاوه‌ی ژماره 10، لا‌په‌ره 462
- 50- سه‌رچاوه‌ی ژماره 4
- 51- سه‌رچاوه‌ی ژماره 7، لا‌په‌ره 17

- 52- بڕوانه په‌راوینزی ژماره 2
- 53- حافظی شیرازی (له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌شته‌م له‌دایکبووه و له سالی 792 هه‌جری قه‌مه‌ری له شیراز کۆچی دوا‌یی کردووه) له دۆنی پیر بنیامین بووه، که نه‌میان یه‌کیکه له هه‌فته‌ن.
- دگر بود حافظ که بنیام بود
بدرگاه حق بود اندر سجود
- بڕوانه به‌یتی ژماره 6139، سه‌رچاوه‌ی ژماره 5
- 54- سه‌رچاوه‌ی ژماره 20، لا‌په‌ره 178
- 55- سه‌رچاوه‌ی ژماره 14، لا‌په‌ره 19
- 56- سه‌رچاوه‌ی ژماره 14، لا‌په‌ره 22
- 57- سه‌رچاوه‌ی ژماره 20، لا‌په‌ره 50
- 58- سه‌رچاوه‌ی ژماره 7، لا‌په‌ره 33
- 59- لێره‌دا پێویسته ئیشاره‌ت به‌وه بده‌م که ئه‌یووب پێغه‌مبه‌ر له دۆنی "بنیامین" بووه، حه‌سه‌ن له دۆنی "شابریم" و حوسین له دۆنی "باوه یادگار" که دۆنی بابا تاهیریشه.
- پس از آن ایوب گشت صاحب بصیر
که بد مظهر پاک بنیام پیر (به‌یتی ژماره 2957)
حسین یادگار و حسن شا برام
که بوند سالار در هر ایام (به‌یتی ژماره 741)
- بڕوانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 5، لا‌په‌ره 154 و 42
- 60- سه‌رچاوه‌ی ژماره 22، لا‌په‌ره 49
- 61- "شتر دیدی ندیدی" په‌ندیکی ئێرانییه.
- 62- سه‌رچاوه‌ی ژماره 15، لا‌په‌ره 6، هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی ژماره 16 لا‌په‌ره 142
- 63- له نایینی یارساندا نه‌م هه‌شتانه هه‌ن: هه‌شت ته‌ن، هه‌شت ناسمان، هه‌شت نه‌فلاک، هه‌شت نه‌نجومه‌ن، هه‌شت به‌هه‌شت، هه‌شت خان، هه‌شت دۆزه‌خ و . هتد. بڕوانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 5، لا‌په‌ره 769
- 64- له نایینی یارساندا نه‌م چوارانه هه‌ن: چوار ته‌ن، چوار نه‌رکان، چوار نه‌نجومه‌ن، چوار هه‌فته‌وان، چوار جامه، چوار هه‌ست، چوار خان، چوار یار و . هتد. بڕوانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 5، لا‌په‌ره 690
- 65- له کلامی نرکه‌ی شاهه‌نشادا هاتووه:
کاکا شی وه شوین رای ره‌واج یار
دیش که هه‌شت ته‌ن بی چیر ساج نار
بڕوانه سه‌رچاوه‌ی ژماره 10، لا‌په‌ره 191
- 66- هه‌روا بووه و هه‌ر وا ده‌بی، دێریکه له پێشبینیه‌کانی عیڵ به‌گی جاف.
- 67- سه‌رچاوه‌ی ژماره 20، لا‌په‌ره 355
- 68- سه‌رچاوه‌ی ژماره 20، لا‌په‌ره 358
- 69- سه‌رچاوه‌ی ژماره 2، پێشه‌کی.
- 70- سه‌رچاوه‌ی ژماره 17، پێشه‌کی.

سه‌رچاوه‌کان

- 1- بابا طاهر عریان: فارسی، انگلیسی، فرانسه، آلمانی. چاپ پیک. سال 1365 هجری قمری. انتشارات پدیده.
- 2- دیوان بابا طاهر عریان. از روی نسخهء تصحیح شده دانشمند شهیر وحید دستگردی. مؤسسه مطبوعاتی امیر کبیر. تهران 1333 هجری قمری. چاپ دوم.
- 3- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، علاء‌الدین سجادی. چاپی 1952ی زایینی. چاپخانه‌ی معارف.
- 4- پینداچوونه‌وی فه‌سه‌فیانه و سو‌فیزمانه به هه‌ندی له دووبه‌یته‌کانی بابا تاهیر. به‌شی یه‌که‌م. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار. رۆژنامه‌ی هاوکاری ژماره 1163 ی رۆژی 1990/3/22
- 5- حق الحقایق (شاهنامه حقیقت) حاج نعمت الله جیحون آبادی. کتابخانه‌ی طهوری. تهران 1982ی زایینی.
- 6- سرسپردگان. تاریخ و شرح عقاید دینی و آداب و رسوم اهل حق (یارسان). تألیف سید محمد علی- خواجه. 1362 کتابخانه‌ی منوچهری.
- 7- جم. پرتوی از لقا و سیری در مولانا. مجید القاصی. انتشارات بیگوند 1363 تهران.
- 8- دوره‌ی هفتاونه. سرانجام. صدیق صفی زاده. کتابخانه‌ی طهوری. تهران 1982ی زایینی.
- 9- ئه‌ستیره‌گه‌شی ئاسمانی شاره‌زور - سوئتان ئیسحاقی به‌رنجی - به‌شی یه‌که‌م. هاشم کاکه‌یی. گو‌فاری کاروان، ژماره 61، سالی 1987.
- 10- برهان الحق. تألیف نور علی الهی. چاپ ششم 1361.
- 11- کاکه‌یی. محمد ئه‌مین هه‌ورامانی. چاپخانه‌ی (الحوادث) به‌غدا، 1984.
- 12- ئه‌ستیره‌گه‌شی ئاسمانی شاره‌زور - سوئتان ئیسحاقی به‌رنجی - به‌شی دووه‌م. هاشم کاکه‌یی. گو‌فاری کاروان، ژماره 62، سالی 1988.
- 13- گو‌فاری کۆری زانیاری عیراق - ده‌سته‌ی کورد - به‌رگی شازده‌هه‌م و حه‌فده‌هه‌م 1987. چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق. به‌غدا.
- 14- قوس زندگی منصور حلاج. تألیف لوئی ماسینیون. ترجمه‌ی دکتر روان فرهادی. کتابخانه‌ی منوچهری، تهران 1358.
- 15- پینداچوونه‌وی فه‌سه‌فیانه و سو‌فیزمانه به هه‌ندی له دووبه‌یته‌کانی بابا تاهیر. به‌شی یه‌که‌م. دکتۆر مارف خه‌زنه‌دار. رۆژنامه‌ی هاوکاری ژماره 1168 ی رۆژی 1990/4/9
- 16- التصوف في الشعر الكلاسيكي الكوردي. کمال مصطفى معروف. مجلة الثقافة الجديدة، العدد 11 أيلول 1990.
- 17- دیوان بابا طاهر همدانی. به تصحیح و مقدمه‌ی مهدی الهی قمشه‌ای. با اضافاتی از نسخه‌ی وحید دستگردی. نشر محمد. 1364 هجری قمری.
- 18- فرهنگ فارسی عمید. سه جلدی. تألیف حسن عمید. مؤسسه انتشارات امیر کبیر، تهران 1365.
- 19- المنجد في اللغة و الاعلام. تألیف: لويس معلوف. دار المشرق، بیروت. الطبعة السادسة و العشرون.
- 20- دیوان حافظ شیرازی. از نسخه‌ی محمد قزوینی و دکتر قاسم غنی. انتشارات میلاد. نوبت سوم. تهران 1379.

- 21- دانشنامه نام آوران یارسان. دکتر صدیق صفی زاده. انتشارات هیرمند. چاپ اول تهران 1376.
- 22- سرانجام. دفتر اول. مجموعه کلامهای یارسان. گردآوری، تحقیق و ویراسته: طیب طاهری. انستیتو فرهنگی کرد - سلیمانیه 2007.
- 23- میژووی وێژهی کوردی، به‌شی یه‌که‌م، صدیق بۆره‌که‌یی (صفی زاده). چاپخانه چهر تبریز 1370.
- 24- بابا تاهیری عوریان، ژبانی و لیكدانه‌وهی چهند چوارینه‌یه‌ك له شیعره‌کانی به‌پیی بیروپای ئایینی یارسان، فه‌همی کاکه‌یی، گۆفاری مامۆستای کورد، ژماره 11-12 سوید 1991.

سه‌رچاوه‌ی نهم باسه:-

[http://www.kurdistan.net/info/net/index.php?option=com_content
&view=article&id=16679%3A2010-12-17-00-15-
59&catid=18%3Ahemereng-&Itemid=159](http://www.kurdistan.net/info/net/index.php?option=com_content&view=article&id=16679%3A2010-12-17-00-15-59&catid=18%3Ahemereng-&Itemid=159)